

Núm. 218
ABRIL-JUNY 2014

lluita

50 anys
construint
present i futur

*Quan els treballadors
fan vaga, no és que no
vulguin treballar, sinó que
volen fer-ho en millors
condicions.*

Francesc Layret

obrera

Les desigualtats socials es disparen a Catalunya

- **Ni més ni menys:** una Europa diferent
- **Els salaris baixos i l'augment de l'atur** castiguen un gran nombre de famílies catalanes
- **El 20 de novembre** s'inicien els actes de celebració dels 50 anys de CCOO de Catalunya

Que mal repartit que està el món!

ABRIL-JUNY 2014

ENTREVISTA 4

Montserrat Vilà: "Fan molt de mal les declaracions de responsables públics que diuen que moltes de les denúncies que fan les dones són falses"

OCUPACIÓ 6-7

El primer trimestre de l'any ens deixa més precarietat laboral i major desprotecció

CCOO vol un Servei d'Ocupació de Catalunya públic i de qualitat

ELECCIONS SINDICALS 9

Milers de treballadors i treballadores són cridats a les urnes per escollir els seus representants

SENTÈNCIES 12

El TSJC considera el suïcidi d'un treballador com a accident laboral

ÀMBIT LGTB 13

Premi a CCOO per lluitar contra l'homofòbia

CCOO edita una guia sindical per defensar la diversitat sexual als centres de treball

Judici a Zurich per acomiadament homòfob

SOCIETAT 16-17

La desigualtat social es dispara a Catalunya i creix molt més que a la Unió Europea

PRESTACIONS 19

Milers de persones pateixen retards en el cobrament del Fons de Garantia Salarial

SECTOR 23

CCOO defiende la ley catalana del comercio que protege los derechos laborales de los trabajadores del sector

ANIVERSARI 30

El 20 de novembre s'inicien els actes de celebració dels 50 anys de CCOO de Catalunya

editorial

Referèndum, ja!

La crisi econòmica que patim i les polítiques dutes a terme per fer-hi front han donat pas a una profunda crisi social, política i institucional. Els poders polítics i les institucions democràtiques han estat incapaces, un cop més, de fer de contrapoder al poder econòmic i financer, i això ha provocat una profunda desafecció de la població envers la política i els polítics com a instrument útil per resoldre els problemes quotidians. Els resultats de les eleccions europees en són un exemple.

L'atur, la precarietat laboral, la pobresa, la falta de protecció social, els desnonaments, l'augment de les desigualtats, les retallades i el desmantellament dels serveis públics... són les conseqüències de les polítiques dutes a terme pels governs per fer front al forat financer generat per l'esclat de la bombolla immobiliària. Governos que han prioritzat el retorn del deute privat, ara convertit en públic, en lloc d'actuar a favor de les persones i dels seus problemes i necessitats.

El retrocés en drets i llibertats democràtiques, la criminalització de la protesta laboral i ciutadana, l'autoritarisme del Govern i la falta de resposta davant la corrupció i de canals per donar resposta a les reclamacions de la ciutadania requereixen una profunda regeneració democràtica i un nou pacte social i polític...

En aquest context, l'abdicació del rei és una expressió de la crisi política institucional, que ha posat en evidència que el pacte constitucional de la transició està esgotat. Els reptes polítics econòmics i socials i l'exigència de més democràcia requereixen una reforma de la Constitució que obri un nou procés constituent que sigui referendat per la ciutadania.

Per això, CCOO, juntament amb altres organitzacions socials i polítiques, participa en l'impuls d'un ampli moviment social que exigeixi una reforma constitucional per reforçar-ne el caràcter social; derogui la reforma de l'article 135, que van aprovar el 2010 PP, PSOE i CiU, que prioritza el retorn del deute per damunt de destinar els diners a fer polítiques socials, i amplii els mecanismes de participació democràtica de la ciutadania en les decisions que l'afecten. Una reforma que permeti debatre sobre el model d'estat i el model territorial i que reconegui el dret a decidir de la ciutadania. ■ **Dolors Llobet**

Ni més ni menys: una Europa diferent

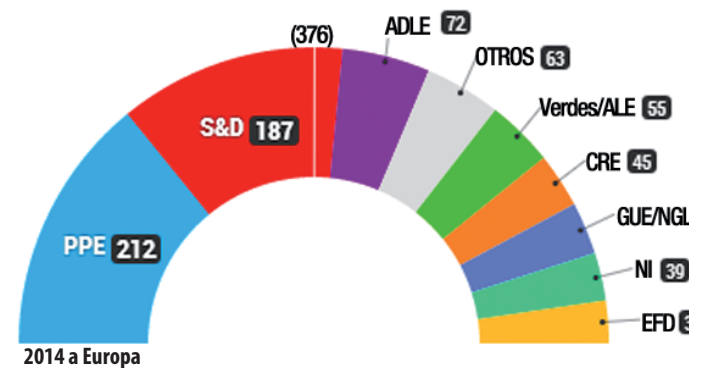
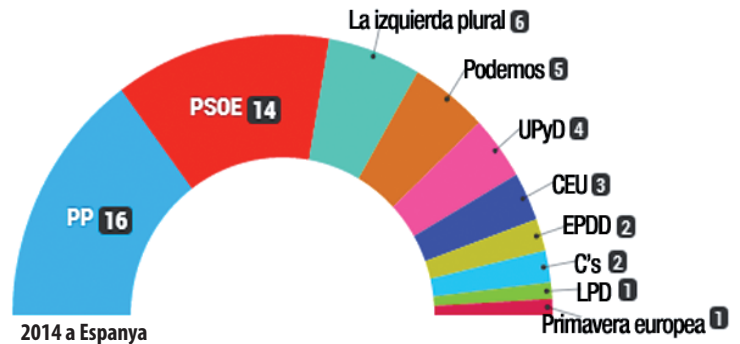
Serà necessari que, en els primers mesos, aquests partits superin el seu lligam amb els interessos nacionals i que es posicionin davant l'alternativa política que es planteja a Europa: continuar amb l'austeritat o començar a invertir en l'economia i en l'ocupació tal com demana la Confederació Europea de Sindicats

Si fem cas de les anàlisis realitzades després de les eleccions al Parlament Europeu, pensaríem que hi ha hagut 28 processos nacionals. Són pocs els comentaristes que han fet un balanç global, tot i que la cambra que s'ha escollit haurà de representar els propers cinc anys el conjunt de la ciutadania europea: 500 milions de persones. Al Parlament Europeu bateja el cor democràtic del projecte que compartim, i d'allí hauran de sortir les propostes que posin al dia una dinàmica política que està exhaurida. Així ho demostra la baixa participació, però també el tret més destacat, i no per esperat menys lamentable i funest, del resultat de les eleccions. La victòria de l'extrema dreta a França, al Regne Unit i a Dinamarca mostra amb virulència l'èxit de l'antieuropisme i ens confronta amb la paradoxa que allò que comparteixen un nombre creixent d'europesos és precisament el rebuig que els desperta el projecte comú.

La baixada en el vot a les candidatures tradicionalment majoritàries dona a entendre també que comencen a ser molts els que no volen entrar en el joc del "més o menys Europa", sinó que el que demanen és una Europa diferent. Un projecte que no es preocupi tant del setrill que tenim a la taula, sinó que faci cas de les preocupacions reals, que són, en primer lloc, la qualitat democràtica i l'ocupació. Una Unió on no s'hagi de trobar permanentment l'equilibri entre els interessos dels uns i dels altres, sinó que defensi aquells interessos que la immensa majoria de la ciutadania comparteix. Una Europa que, en definitiva, deixi de ser una cosa distant, poc transparent i servil al dictat dels més poderosos, per oferir-se com un projecte útil i al servei d'allò que la ciutadania i la classe treballadora requereix: feina de qualitat, benestar i justícia social.

Lamentable etapa Barroso

Per això, caldrà superar la lamentable etapa d'en Barroso al front d'una Comissió submissa davant els estats, que manen el Consell, i gaudir d'un equip polític amb prou il·lusió i força per governar amb iniciativa, vocació crítica i capacitat de proposta. No serà senzill, perquè això suposa una connexió amb els interessos compartits i representats democràticament al Parlament, que fins ara li han estat del tot aliens, a la Comissió. Per

aconseguir-ho, la Comissió s'haurà de distanciar de la burocràcia i de l'eurocràcia que tanta desconfiança i incomprensió han sembrat en la major part dels votants. El repte d'una Europa amb personalitat pròpia i capaç d'actuar amb criteri i responsabilitat requereix fer front democràticament als estats representats en el Consell, però també als actors financers que s'amaguen darrere les institucions europees, per legitimar les polítiques i recuperar el suport i la complicitat de les ciutadanes i ciutadans.

Mapa parlamentari complicat

El mapa parlamentari que ha resultat de les eleccions no ho farà fàcil. Avui els 751 escons a Brussel·les i Estrasburg es reparteixen entre 188 partits nacionals que s'organitzen, en gairebé 10 partits europeus. Aquestes formacions no es corresponen amb plantejaments ideològics definits, sinó amb complicitats històriques i equilibris assolits en funció d'interessos nacionals. Serà necessari que, en els primers mesos, aquests partits superin el seu lligam amb els interessos nacionals i que es posicionin davant l'alternativa política que es planteja a Europa: continuar amb l'austeritat o començar a invertir en l'economia i en l'ocupació tal com demana la Confederació Europea de Sindicats. Si guanya la mateixa que l'anterior i es pretén reforçar encara més el poder hegemònic del capital financer i industrial centreeuropeu a costa de la desigualtat i de la marginació del sud, caldrà articular una resposta important. En aquest sentit, avui més que mai abans, és fonamental l'extensió de l'acció sindical a escala internacional, ja sigui al si dels comitès d'empresa europeus, de les federacions europees, dels consells sindicals interregionals o de la mateixa CES. ■ Ricard Bellera

“Fan molt de mal les declaracions de responsables públics que diuen que moltes de les denúncies que fan les dones són falses”

MONTSERRAT VILÀ

és la coordinadora de la Plataforma Unitària contra les Violències de Gènere

L'augment dels assassinats masclistes i els retrocessos en els recursos destinats a les dones que pateixen violència han encès totes les alarmes. Parlem amb Montserrat Vilà, que és economista i coordinadora de la Plataforma Unitària contra les Violències de Gènere, de la qual CCOO forma part.

■ **Creix de manera alarmant la violència masclista en l'àmbit de la parella. Què s'està fent malament o què no s'està fent?**

És molt ampli el que s'ha de fer. Durant els darrers quinze anys s'han fet moltes coses. S'han impulsat polítiques públiques que no hi eren i que són molt importants, ja que ha estat la manera que un problema que estava amagat passés a ser un problema de salut pública. Un problema centrat en l'àmbit privat es converteix en un problema de l'àmbit públic, ja que si no és així vol dir que el problema no existeix i es queda amagat a casa. Però les lleis, les polítiques, etc., les apliquen les persones i, per tant, no n'hi ha prou amb mesures polítiques. No n'hi ha prou amb

dir que hi ha un problema, sinó que cal canviar la manera d'aplicar aquestes polítiques en relació amb la violència vers les dones i entrar més en la ideologia i la socialització que es rep des de petits. No és un problema puntual en què un senyor assassina una senyora, a la seva companya sentimental. És una construcció social, una violència molt estructural que prové d'una societat muntada d'una manera desigual i discriminatòria per a les dones. Tot el que és la societat patriarcal, que ve de molt lluny, on el patriarca podia, fins i tot, assassinar la seva dona i els seus fills, sembla que els diferents sistemes econòmics i socials ho han anat absorbint. Aquest tipus de relació entre dones i homes ara ha de canviar i això no és qüestió d'una llei.

S'ha avançat molt, s'han fet els primers passos. Hem lluitat per moltes coses, i a CCOO ho sabeu molt bé; als anys setanta lluitàvem pel dret a l'avortament, lliure i gratuït, per la igualtat de les dones a la feina, però no parlàvem de lluitar contra la violència contra les dones. Aquesta societat patriarcal, masclista, sexista, que discrimina les dones en molts àmbits socials, el que no fa és canviar d'un dia per l'altre la mentalitat de la gent, la manera com ens socialitzem. I aquest és un punt important de per què encara hi ha tantes dones assassinades i, com en la darrera macroenquesta que es va fer, comprovem que hi ha dos milions de dones que pateixen violència a Espanya. L'enquesta

europea que s'ha fet pública recentment reconeix que quatre de cada cent dones pateix violència. Això és molt important, ja que es veu que no és un problema puntual en el qual un home perd el cap i mata la seva dona, sinó que és un problema social i estructural i cal canviar-lo. D'altra banda, però, no es posen els recursos necessaris per canviar aquesta problemàtica, per aplicar efectivament les lleis que es fan. Per exemple, l'aplicació de la llei estatal que té competències en l'àmbit judicial, i que apliquen els jutjats de violència de gènere també a Catalunya, no s'ha desenvolupat en tota la seva extensió en deu anys que fa que està aprovada.

■ **Què cal fer des de l'Administració per aturar aquest flagell, a curt i llarg termini?**

Des de la Plataforma, que actualment formem unes 110 entitats, pensem que el principal objectiu és la sensibilització i la prevenció. La prevenció és fonamental, ja que vol dir que des de petits ja socialitzem la relació entre nens i nenes, nois i noies, d'una manera diferent de com s'està fent fins ara. És a dir, amb respecte, amb igualtat, i no com es fa ara, que es fa massa atractiva la violència, fins i tot entre homes i dones, a les sèries de televisió, als informatius, en les relacions de parella abusives. Nosaltres anem a fer tallers i accions als centres d'estudis i als centres de lleure amb la programació

“Trenquem el silenci” i allà donem les pautes que s’haurien de seguir i assumir des de l’Administració, però que de moment estem aplicant només des de la societat civil. I s’ha de fer entre tots, entre la societat civil i l’Administració. A l’Administració, li exigim que faci tota una sèrie d’accions i des de les organitzacions li donem les línies que ens semblen que ha de dur a terme. Cal que hi hagi els recursos de prevenció i que hi hagi els recursos d’atenció adients. Les retallades en educació, serveis socials o atenció a la dependència signifiquen que hi ha menys recursos per a les dones que pateixen violència. Diuen que no es toquen els serveis directes d’atenció a les dones, però en aquests moments ja s’estan tocant. Si es posen punts d’informació a la dona, el servei que es dona ha de ser de qualitat, ja que si aquests serveis estan col·lapsats per manca de professionals no estarem resolent les necessitats reals de les dones que pateixen violència.

■ I què es pot fer des de la societat civil?

La societat civil és la que marca el camí que després ha de seguir la política i l’Administració. Aquesta és la importància de les accions que fem des de la Plataforma i les seves organitzacions. La societat civil és la que ha d’impulsar els canvis culturals i educatius, i en aquest sentit actuem amb accions, tallers, campanyes, etc. Des de la Plataforma, per exemple, quan es van fer els plans d’estudis de Bolonya vam fer una campanya de protesta perquè en aquests plans no s’inclouia el punt 7 de la llei, que deia que en el currículum obligatori, sobretot de les facultats de magisteri, on s’eduquen els nostres mestres, hi havia d’haver un punt que recollís com detectar la violència de gènere, com impulsar la coeducació i formes d’actuació. No s’aplicaven als plans d’estudis perquè el Consell Escolar no ho considerava necessari, els claustres de les universitats no consideraven que allò fos important. Els recursos que acompanyen les lleis són importants, però actuar en la ideologia també és fonamental. I aquesta és la feina fonamental de la societat civil. Si tu marques una línia, que és el que passa aquí amb l’Administració, on dius que dones la prioritat a la violència contra

les dones, però després poses una línia d’atenció bàsicament assistencial, aleshores no dones la resposta necessària per a les dones que pateixen violència, ja que se les ha d’atendre i donar-los eines efectives perquè surtin del problema, amb un habitatge digne, una feina, una atenció psicològica important, que es tornin a integrar dins la xarxa social. Tot això és fonamental perquè pugin sortir del problema.

■ On és l’arrel d’aquest problema? On s’ha de posar l’esforç per canviar la tendència?

Cal introduir els canvis en el món educatiu, en l’educació dels nens i les nenes. Però també en els comportaments que es tenen des de l’Administració cap a les dones amb problemes de violència de gènere. No és possible que una dona en aquesta situació arribi a la Ciutat de la Justícia i no sigui atesa d’una manera especial davant del seu problema. No hi ha una atenció personalitzada i en molts casos no es prenen mesures de prevenció, ja que hi ha una tendència per part d’alguns jutges a no creure el que diuen les dones, i això cal canviar-ho. Fins i tot ho veiem en la redacció de les sentències judicials, que molts cops estan molt influenciades per estereotips socials. A Catalunya, la normativa diu que no cal fer una denúncia a la policia per iniciar un procés administratiu de protecció a la dona maltractada, a diferència de la resta de l’Estat, en què sí que cal fer-la. Sorprenentment, però, alguns treballadors de l’Administració a Catalunya desconeixen aquest aspecte i no inicien cap gestió si la dona no fa la denúncia. Fan molt de mal també les informacions o declaracions de responsables públics, que diuen que moltes de les denúncies que fan les dones són falses. Cal molta formació entre els mateixos empleats i empleades públiques de l’Administració per afrontar correctament aquesta problemàtica tan sensible.

■ Algunes veus diuen que la violència masclista és com els suïcidis, que quan més se’n parla, més se’n produeixen. Com veieu aquesta reflexió des de la Plataforma?

S’ha publicat algun informe en aquest sentit en el qual es volia demostrar

que quan es feia públic un assassinat l’endemà dels fets n’hi havia un altre, però no creiem que hi hagi suficients arguments de pes perquè això sigui demostrable. No és el mateix un suïcida, que té un component més individual, de sentiment personal, que l’assassinat d’una dona comès per un home, que té més un component de comportament cultural i social en la relació de domini de l’home sobre la dona. La informació sobre la violència de gènere vers les dones ha de sortir en els mitjans de comunicació, però el tractament ha de ser molt diferent del que ara s’està donant. Moltes vegades es banalitzen la informació amb declaracions de veïns o familiars i en moltes ocasions es vol buscar una justificació a l’agressor. És busca la trivialització de la informació en lloc de donar veu a experts que expliquin les característiques d’aquesta violència i el que cal fer per eradicar-la.

“La societat civil és la que marca el camí que després ha de seguir la política i l’Administració, és la que ha d’impulsar els canvis culturals i educatius”

■ Les dades actuals són molt negatives, però hi ha espai per a l’esperança?

I tant. Com he explicat, estem fent moltes accions des de la societat civil i s’ha avançat molt en aspectes legals i de conscienciació en la mateixa Administració. Mossos d’Esquadra, molts jutges, professionals de la sanitat i l’educació han assumit plenament l’important paper que tenen en la detecció i la prevenció de la violència de gènere. Si no haguéssim avançat, avui no estaríem parlant d’aquest tema. Queda molt per fer, sens dubte, i no podem fer passos enrere després del que ha costat anar cap endavant.

■ **Emili Rey**

El primer trimestre de l'any ens deixa més precarietat laboral i major desprotecció

L'any 2014 comença amb 840.200 persones a l'atur a Catalunya i una taxa d'atur del 22,1%, que es dispara fins al 49,53% entre els menors de 25 anys.

Segons dades de l'Enquesta de població activa (EPA), hi ha 700 persones més a l'atur que el trimestre passat i, respecte de l'any 2013, hi ha menys persones sense feina, però no perquè hagin trobat una ocupació, sinó perquè Catalunya ha perdut població total per la sortida del país de persones immigrants —gairebé 182.000 persones d'origen estranger han abandonat el nostre país en cinc anys— i també per la marxa d'autòctons. Sobre tot, però, la reducció de l'atur respon a la pèrdua de més de 81.000 persones actives, és a dir, que busquen activament feina i estan disposades a treballar.

La fi de la campanya de Nadal deixa 38.100 ocupats menys i l'única dada positiva que es pot extreure de l'Enquesta és que hi ha 27.500 persones ocupades més que fa un any, una xifra insuficient si la comparem amb la destrucció de més de 393.000 llocs de treball des del 2009.

Destrucció d'ocupació estable

La precarització de l'ocupació és evident, ja que el 80% de l'ocupació destruïda des del 2009 ha estat de caràcter indefinit i la poca contractació que es registra és exclusivament temporal, mentre se segueix destruint ocupació estable.

Paral·lelament, hi ha un increment de la contractació a temps parcial, que no para de créixer des del 2009 i que ho ha fet en gairebé 38.000 persones el darrer any, mentre cau l'ocupació a temps complet.

S'està produint un repartiment del treball no pactat: més persones treballen, però menys hores i amb menors salaris i menys drets. El treball parcial involuntari afecta, sobretot, les dones.

L'ocupació no creix a un ritme suficient per capgirar la situació d'atur massiu —caldríen 16 anys per assolir els nivells d'atur previs a la crisi—, i pateix un clar deteriorament en la seva qualitat, conseqüència d'una reforma laboral injusta i inútil.

Gairebé el 60% dels desocupats ho són de llarga durada: el 37% fa més de dos anys que no treballen i el 22,5% fa entre un i dos anys. Aquest fet genera, en molts casos, que hagin esgotat les prestacions, els subsidis i els ajuts per atur i que, per tant, estiguin en situació de desprotecció. La prolongació de la crisi i la incapacitat del nostre mercat de treball de generar llocs de treball fan que cada cop més famílies no disposin d'ingressos econòmics ni de mitjans per aconseguir-los. El risc de pobresa i exclusió social creix sense que s'articulin mecanismes de protecció social i econòmica.

És urgent un canvi radical del rumb de les polítiques econòmiques al nostre país. S'han de centrar els esforços en la reactivació econòmica per crear ocupació, perquè l'atur és el principal problema social, però en un nou paradigma de recuperació: el de la qualitat de l'ocupació, el de la competitivitat no a través de baixos cos-

La poca contractació registrada és de mala qualitat

tos laborals, sinó pel camí de la innovació, la recerca, la qualificació, la inversió, els serveis públics, l'economia verda... Cal que es retiri l'actual reforma laboral.

Els joves i les persones de més de 45 anys i atur de llarga durada han de ser centrals en les polítiques actives d'ocupació, les quals no generen ocupació, però han de millorar les oportunitats de trobar feina als que ara no en tenen. S'ha de millorar el funcionament dels serveis d'ocupació, que han de ser públics i de qualitat.

Les persones han de ser l'eix de les polítiques: qui no tingui feina ni ingressos alternatius ha d'accedir a la renda garantida de ciutadania, com a darrer recurs per garantir la seva inclusió social i la cobertura de les seves necessitats bàsiques. El Parlament de Catalunya té la possibilitat que tothom, a Catalunya, pugui gaudir del benestar digne d'un ciutadà.

Prou de missatges triomfalistes davant d'una realitat amb més atur, menys ocupació i activitat, i més desprotecció. ■

Cristina Faciabén

CCOO vol un Servei d'Ocupació de Catalunya públic i de qualitat

El passat dia 7 de maig el Consell de Direcció del SOC (Servei d'Ocupació de Catalunya), format per representants del Departament d'Empresa i Ocupació, de CCOO, d'UGT, de Foment del Treball, de Pimec, de l'Associació de Municipis i la Federació de Municipis de Catalunya, va donar per acabada la seva feina en relació amb l'Avantprojecte de Llei d'Ocupació i del Servei d'Ocupació de Catalunya. A partir d'ara, l'avantprojecte seguirà la seva tramitació per convertir-se en una llei. El Govern ha de remetre-la al Consell de Treball Econòmic i Social de Catalunya (CTESC) perquè emeti el dictamen corresponent, per iniciar, a continuació, la seva tramitació parlamentària.

Des de CCOO de Catalunya, hem fet una valoració positiva de l'intens procés de debat sobre l'Avantprojecte de Llei, que s'ha prolongat sis mesos i, durant el qual, totes les organitzacions i la mateixa Administració han fet un esforç per assolir el consens. Es demostra com el diàleg i la concertació social han permès millorar de manera notable el text inicial presentat pel Govern.

Agències privades de col·locació

Tot i que, per primer cop, una llei regula un sistema d'ocupació i s'hi reconeix el nostre paper, s'ordena la concertació territorial, es defineix una cartera de serveis o es compromet temporalment el desenvolupament reglamentari de determinades matèries, no podem donar ple suport a aquest Avantprojecte de llei d'ocupació perquè valida la llei d'ocupació estatal fruit de la reforma laboral i que possibilita que agències privades de col·locació amb ànim de lucre puguin col·laborar amb els serveis públics en la intermediació laboral, una qüestió a la qual CCOO ens hem oposat frontalment i que ha estat un dels motius per convocar una vaga general.

Per nosaltres, el Servei d'Ocupació de Catalunya ha de mantenir el seu caràcter públic i ha de millorar la seva qualitat per donar resposta a aquelles persones que busquen feina i a les empreses que ofereixen llocs de treball. La col·laboració de les agències privades amb ànim de lucre en la intermediació laboral, al nostre entendre, no garanteix suficientment l'equitat d'accés als serveis ocupacionals i suposa una privatització de serveis públics innecessària i que no necessàriament ha de suposar una millora de la seva qualitat. El Govern ha reiterat la necessitat de reestructurar el SOC per adequar-lo a les noves necessitats del mercat de treball. A hores d'ara, desconeixem com es pretén dur a terme aquesta adaptació, però temem que la participació externa d'agències privades amb ànim de lucre justifiqui l'aprimament del servei públic d'ocupació en termes de recursos humans i materials. ■ C. F.

CCOO seguirem lluitant per un servei d'ocupació públic, ben dotat i de qualitat.

Concentracions a les oficines del SOC

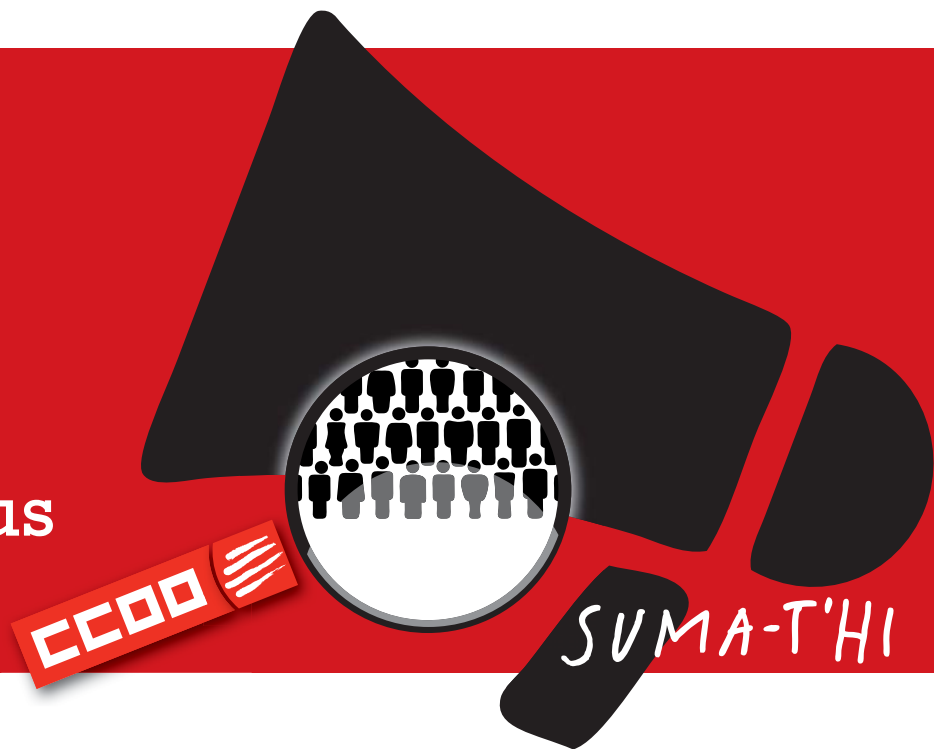
CCOO va participar en les concentracions a les oficines del Servei d'Ocupació de Catalunya (SOC) del passat 30 d'abril, impulsades per diverses organitzacions i moviments socials.

L'acció volia recordar que l'atur continua sent el principal problema per a la gent treballadora. Tot i els anuncis de recuperació econòmica que llancen els governs, la cosa certa és que no milloren ni el nombre ni la qualitat dels llocs de treball. Cada cop hi ha més persones desocupades que han esgotat les prestacions i els subsidis per atur i no disposen d'ingressos, cosa que els pot condemnar a la pobresa i l'exclusió social.

Les entitats convocants d'aquesta mobilització també denunciaven que la reforma laboral del Govern del PP permet externalitzar la intermediació laboral. CCOO s'oposa a aquesta privatització i exigeix a la Generalitat que garanteixi l'equitat en l'accés als serveis d'ocupació, tot defensant el SOC com un servei públic útil per a les persones en atur i les empreses que ofereixen feina. ■

Milers de treballadors i treballadores són cridats a les urnes per escollir els seus representants

A partir del novembre d'aquest any i durant tot el 2015, el gruix de treballadores i treballadors d'aquest país serem cridats a les urnes per elegir els nostres representants sindicals a l'empresa. Hem d'escollir els companys i les companyes que hem de tenir a prop per resoldre els nostres dubtes i informar-nos, que vetllaran perquè es compleixin els nostres drets i que negociaran en nom de tota la plantilla les nostres condicions de treball. Aquest procés, el farem en el context d'aquesta duríssima crisi econòmica, i democràtica.

Regenerar el sindicat a l'empresa

L'abast i la dimensió de la crisi i, sobretot, la resposta dels governs i els poders econòmics han generat un debat social obert de bat a bat. Reforma rere reforma, retallada rere retallada, un brogit sord ha emergit. Va començar proper, a les cafeteries, a les cues dels serveis públics, als llocs de treball i d'estudi. Va fer-se crit a les places, va expressar-se a les vagues i darrerament comença a emergir de les urnes. Un crit esquerdat i col·lectiu que qüestiona cruament les bases del sistema polític i social assentades al nostre país durant la Transició.

Un crit que ens invita a revisar-ho tot de dalt a baix, que reclama la regeneració democràtica de tota la societat. I tot és també la forma en què les treballadores i treballadors ens organitzem sindicalment per actuar i negociar junts.

Toca regenerar el sindicat des de la base. Aquest és el principal repte que té CCOO davant de l'elecció dels comitès d'empresa i dels delegades i delegats de personal. El repte d'organitzar tots els treballadors i treballadores, no ignorant la seva diversitat, sinó integrant-la en la reivindicació i l'acció compartides. Una diversitat que s'expressa de manera diferent a cada empresa, que és diversitat de gènere, d'edat, professional i de procedència. Ser el sindicat de cadascú per ser sindicat de totes i tots.

Reglament de candidatures

Fruit d'aquesta reflexió, el X Congrés de CCOO de Catalunya va establir el mandat d'elaborar una normativa vinculant per regular els drets de participació en la confecció de candidatures a les eleccions

sindicals. En síntesi, el Reglament de candidatures aprovat enguany per CCOO de Catalunya estableix quatre obligacions bàsiques:

- Informació efectiva i amb antelació suficient a l'afiliació sobre el sistema d'elaboració de les candidatures i els seus drets.
- Sistemes clars i senzills perquè qualsevol persona afiliada pugui manifestar la seva voluntat d'incorporar-se a una candidatura.
- Elaboració de candidatures realment representatives del conjunt de la plantilla.
- Aprovació democràtica de la candidatura.

Aquestes obligacions tenen caràcter vinculant per a tots els organismes sindicals, que són els que hauran de vetllar pel seu compliment.

CCOO elaborarà candidatures realment representatives del conjunt de la plantilla

Reforçar el vincle democràtic dels representants sindicals

Es tracta, en definitiva, de reforçar el vincle moral i democràtic entre els representants sindicals i les treballadores i treballadors que els han elegit, reforçant la democràcia en la seva elecció, però també garantint que les candidatures de CCOO siguin representatives de totes les realitats de l'empresa i les integrin. Conscients que és aquí on ens juguem el futur del sindicalisme. ■ **Andrés Querol**

La pressió social no s'atura

Els darrers mesos, CCOO de Catalunya s'ha mobilitzat en diverses ocasions per fer evident el seu rebuig a les polítiques de retallades que estan duent a terme els governs del PP i CiU, i per fer públiques les seves propostes per sortir de la crisi en millors condicions.

va tenir lloc el 6 d'abril, quan milers de persones es van manifestar també pels carrers de Barcelona per defensar els drets socials i laborals. La convocatòria realitzada per CCOO de Catalunya, conjuntament amb altres sindicats i entitats socials, es feia per defensar els drets socials i laborals i en contra de les polítiques d'austeritat i les retallades imposades pels diversos governs.

L'1 de Maig, Dia Internacional del Treball, milers de persones van sortir als carrers i van participar en les manifestacions convocades per CCOO de Catalunya i UGT a Barcelona, Tarragona, Lleida, Girona i Tortosa. El lema escollit va ser "Contra la pobresa laboral i social! Més ocupació, més convenis i més salaris", i va fer evident la necessitat de reivindicar els drets laborals i socials i de lluitar contra els atacs constants a l'estat del benestar.

A Barcelona, la manifestació va aplegar més de 50.000 persones, que van anar des de la cruïlla de la ronda de Sant Pere amb la plaça d'Urquinaona fins a l'altura de l'avinguda de la Catedral, on els secretaris generals dels sindicats convocants van fer les seves intervencions.

Contra la llei de mútues

El 28 d'abril, Dia Internacional de la Salut i la Seguretat en el Treball, CCOO també

es va mobilitzar i va reclamar la retirada de la llei de mútues. Aquesta llei és injusta, inútil, ineficaç i inconstitucional, i per demostrar-ho es va realitzar una acció reivindicativa davant de la Generalitat, on mitjançant una breu representació es van explicar els elements més negatius de la llei, que vol mercantilitzar les baixes laborals. També es va lliurar un escrit al president de la Generalitat perquè el Govern de Catalunya s'hi posi en contra.

Les dades d'accidents laborals són molt preocupants, ja que augmenten en el sector de serveis, allà on creix més l'activitat, i molt especialment entre les dones. És per això que el 28 d'abril també va servir per recordar novament que amb els sindicats el treball és més segur i per destacar la feina que fan els delegats i les delegades de prevenció a les empreses, en defensa de la salut dels seus companys i companyes. Un altra gran mobilització va ser la que

Per una Catalunya social

Dins la campanya Per una #Catalunya Social i amb el lema "Defensem els nostres drets", van tenir lloc dues manifestacions a Catalunya: a Barcelona i a Girona. Aquestes mobilitzacions també s'emmarcaven en la convocatòria realitzada per la Confederació Europea de Sindicats (CES) per donar un toc d'atenció sobre les polítiques regressives que estan patint la majoria dels ciutadans i ciutadanes de la Unió Europea. Aquestes polítiques afavoreixen els més rics i perjudiquen la gran majoria de la població, ja que li fan perdre drets que ja tenia i empitjoren les seves condicions de vida i de treball.

És per aquests motius que CCOO de Catalunya continua treballant dia a dia i mobilitzant-se contínuament per poder frenar els atacs cap als més desfavorits de la societat i per tornar als treballadors i treballadores catalans l'estat del benestar que es mereixen. ■

Continua la defensa dels llocs de treball i les condicions de treball

En els darrers mesos segueixen sorgint informacions d'empreses i sectors en conflicte. Exemple en són les vagues a les centrals nuclears d'Ascó i Vandellòs, al sector del lleure educatiu o de les escoles bressol municipals de Barcelona, o mobilitzacions sanitàries —hospitals Joan XXIII de Tarragona o de Bellvitge— o de funcionaris —contra la privatització del registre civil o les mancances del cos de Bombers— per unes millors condicions laborals.

Parlant d'empreses concretes, esmentarem els conflictes de les papereres Alier de Rosselló o Torraspapel de Sarrià de Ter o el tancament de centres de l'ONCE, la precarietat a Atento de Lleida, la venda de la planta de Robert Bosch de Castellet, la privatització d'AENA, l'extinció de contractes a la tèxtil Nylstar de Blanes o l'impagament de nòmines a Precision Process Technology, indústria química del sector de l'automòbil, de Barberà del Vallès.

Deslocalitzacions i externalitzacions

També hi ha conflicte en empreses que volen deslocalitzar producció o externalitzar serveis: la fabricant d'impressores Epson Ibèrica i el magatzem Epson Spare Parts Centre de Cerdanyola; Assa Abloy de les Franqueses del Vallès, dedicada al tancament de portes i elevadors industrials; Gemalto SP de Parets, que fa targetes bancàries; el departament informàtic dels serveis agrícoles de Cargill, o el barceloní Club Natació Sant Andreu.

Anul·lat l'ERO temporal a Alstom Transport

El Jutjat Social número 3 de Sabadell ha anul·lat, per no justificat, l'ERO temporal que Alstom Transport va imposar a la plantilla de Santa Perpètua de Mogoda, el passat novembre.

La sentència manté que no s'han demostrat les causes productives que motivaven aquesta mesura i condemna l'empresa a reincorporar immediatament els treballadors i treballadores regulats, pagar-los les diferències salarials corresponents i reposar-los el període d'atur consumit. Per a CCOO d'Indústria de Catalunya i la Secció Sindical de CCOO d'Alstom Transport, queda demostrada la mala fe empresarial, amb un ERO imposat sense negociar, per reduir les condicions laborals i salarials de la plantilla, així com la discriminació sindical existent en l'afectació de l'ERO. La sentència pot ser clau davant l'anunci de la multinacional de prescindir de 190 llocs de treball. ■

Altres plantilles en lluita són les de TV3 i Catalunya Ràdio pels salaris; ONO, Serveis Comarcals Mediambientals Cambrils (SECOMSA), Gallina Blanca i FCC de manteniment del Port Vell de Barcelona, per defensar el seu conveni. Treballadors i treballadores que lluiten en contra dels acomiadaments dels empleats que oferien el servei d'alimentació a la presó de joves de la Roca o dels que fan manteniment de les instal·lacions d'RTVE a Sant Cugat o al port de Barcelona, també a VIMUSA (empresa municipal d'habitatge de Sabadell), al Centre Especial de Treball LABOR-90 de Barcelona, a l'Institut de Recerca de l'Hospital de Sant Pau de Barcelona, a la secció de telers d'Unitex de Massanes, a Unipost, a Coca-Cola o a les empreses del sector industrial com Alstom Renovables, Atrian Technical Services de l'Hospitalet, ESPA 2025 del Pla de l'Estany o Schott Ibèrica de Sant Adrià de Besòs.

Finalment, podem destacar plantilles que a través de la mobilització han aconseguit revertir la situació que patien: ajuntaments de Cabrils, Arenys de Mar, Canet de Mar o Pineda de Mar, EMTE SLU, Hera Tratesa —serveis mediambientals per a la indústria—, l'atenció domiciliària a Sabadell a càrrec de CLECE, o l'aeroport de Girona. ■

CCOO denuncia el xantatge de la direcció de Panrico

L'octubre del 2013, els treballadors i treballadores de la planta de Panrico a Santa Perpètua de Mogoda van iniciar una vaga quan la direcció va suspendre el pagament de nòmines i va presentar un concurs de creditors. CCOO ha fet costat al seu comitè des del primer dia.

Ara, l'Audiència Nacional ha estimat prohibir els acomiadaments previstos per als anys 2015 i 2016, però no els que ja s'han fet, malgrat que precisava que no eren ajustats a dret. La direcció ha reobert la negociació, però sembla vinculada a l'acceptació de l'acomiadament de la representació legal dels treballadors i treballadores.

CCOO rebutja aquest xantatge de la direcció, i l'insta a situar-se en un escenari que permeti minimitzar els acomiadaments i garantir el futur de la planta de Santa Perpètua. ■

Acord al sector del metall de Barcelona

Després de 16 mesos de la finalització de la vigència del Conveni siderometal·lúrgic de Barcelona i un procés dur de negociació, s'ha arribat a un acord.

La capacitat de negociació i la mobilització han trencat l'immobilisme de la patronal

Les federacions d'Indústria de CCOO i UGT de Catalunya i la patronal del metall de Barcelona, Unió Patronal Metal·lúrgica (UPM), han desbloquejat una situació que havia suposat l'avis d'una vaga del sector per als dies 29 d'abril i 6 de maig. Amb aquest acord de mediació, però, quedava desconvocada.

D'entrada, es prorroga el conveni col·lectiu fins al desembre del 2015, i es desenvolupen les matèries de negociació, en l'àmbit del conveni de Catalunya, els anys 2014 i 2015. S'accepten els increments salarials dels anys de vigència de la pròrroga del conveni: 0,2% en les taules salarials del 2013 i 0,5% en les dels anys 2014 i 2015, amb una clàusula de revisió salarial en els termes recollits en el II Acord de negociació col·lectiva i ocupació estatals.

D'altra banda, queda tancat el pagament dels endarreriments salarials del 2012, objecte del conflicte jurídic que els tribunals van resoldre favorablement per als sindicats. Així, l'any 2014 es pagarà el 50% del deute i els anys 2015 i 2016, el 50% restant.

Per acabar, la suma total de l'increment en les taules salarials, entre els increments acordats i el deute que s'abonarà en cadascun dels anys, serà del 0,2% el 2013, l'1,76% el 2014, l'1,13% el 2015 i el 0,63% el 2016.

Aquests punts donen compliment a tots els acords anteriors que configuraven el marc de negociació sectorial en el metall, tant a escala provincial de Barcelona com en el marc del conveni autonòmic de Catalunya.

Immobilisme de la patronal

Un cop més, la constància en els plantejaments sindicals de negociació, els diferents processos de mobilització, la pressió jurídica en relació amb els endarreriments o la convocatòria de dos dies de vaga han servit per desbloquejar l'immobilisme patronal.

CCOO vol reconèixer l'esforç realitzat per l'actiu sindical a les empreses i pel conjunt d'empleats en defensa del conveni col·lectiu. La capacitat de negociació i de mobilització ha estat la millor eina per construir un marc de relacions laborals que garanteixi millors condicions laborals per als treballadors i treballadores del sector. ■

Sentència sobre la vigència del Conveni del transport de mercaderies de Girona

Aquesta resolució reforça el paper de la negociació col·lectiva per sobre del que fixa la reforma laboral.

El Gabinet Tècnic Jurídic de CCOO de Catalunya va interposar una demanda contra la patronal Asetrans, que volia deixar d'aplicar clàusules del Conveni del transport de mercaderies per carretera i logística de la província de Girona, finalitzat el desembre del 2011.

Ara, el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) ha dictat una nova sentència que reconeix la vigència d'un conveni col·lectiu mentre en dura la negociació, malgrat que estigui caducat.

Aquesta sentència, doncs, posa en valor el que es pacta en els convenis, a pesar que la reforma laboral del PP dictamina la finalització de la ultraactivitat dels convenis un any després de la seva denúncia sense que se n'hagi acordat un de nou.

El TSJC explica que són vigents els drets i les condicions laborals que regeix el conveni prorrogat mentre continuen els treballs de la comissió negociadora per acordar un conveni col·lectiu nou.

CCOO destaca la importància d'aquesta resolució, perquè reforça implícitament el paper de la negociació col·lectiva per sobre del que fixa la reforma laboral.

Aquesta sentència se suma a la que aquest mateix tribunal va dictar fa pocs mesos, també a petició de CCOO i en la mateixa línia, sobre el Conveni del transport de mercaderies de la província de Barcelona. ■

El TSJC considera el suïcidi d'un treballador com a accident laboral

El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) ha dictat una sentència en la qual es reconeix com a accident laboral el suïcidi d'un agent rural de la Generalitat, com a conseqüència de la pressió derivada de la seva feina.

El cas, que ha portat el Gabinet Jurídic de CCOO de Catalunya, es remunta al mes de març del 2012, quan es van produir cinc incendis al Pirineu amb només una hora i mitja de diferència. Un d'ells es va registrar a Calbinyà, a l'Alt Urgell, on des del 1987 el treballador era cap d'àrea dels agents forestals. Aquell dia no treballava, però era l'únic cap de la comarca i havia d'estar localitzable a través del mòbil. Va ser l'únic cap implicat en l'extinció que no va tenir relleu i va acudir a totes i cadascuna de les reunions de l'equip encarregat de controlar el foc.

La pressió de la feina

Des d'aquell dia, va patir molta pressió a la feina, estava molt nerviós i no dormia.

Tenia por de les sancions que pogués sofrir per la responsabilitat en l'incendi, no volia perdre la seva bona reputació ni tampoc anar a la presó. Ningú no li havia recriminat res, però vivia la seva feina amb intensitat i amb autoexigència.

Segons l'Observatori Nacional del Suïcidi de França, un dels pocs creats a escala europea, el nombre de suïcidis afecta tres vegades més els treballadors que els directius, i les víctimes acostumen a ser persones trasbalsades per l'aïllament, l'atur, la precarietat laboral o el malestar en el lloc de treball.

El suïcidi és de caràcter voluntari, però moltes vegades es produeix per una situació d'estrès o un trastorn mental que poden ser provocats per factors relacionats amb la feina. Els fets demostren, segons el TSJC, que el treballador mort es va llevar la vida a conseqüència de la seva feina i de la responsabilitat que li va provocar un fet vinculat amb el seu lloc de treball.

El suïcidi és de caràcter voluntari però, a vegades, els motius són derivats de l'estrès al lloc de feina

La sentència reconeix a la vídua el dret al cobrament de la pensió sol·licitada, pensions d'orfanat per als dos fills de la parella i també una indemnització a la qual haurà de fer front la Generalitat, mitjançant la mútua d'accidents de treball, com a empresa responsable on treballava el funcionari mort. ■

Acomiadament nul de 27 treballadors d'Hera Tratesa

27 treballadors de l'empresa Hera Tratesa, dedicada a la gestió de residus industrials i a la descontaminació d'aigües residuals i de sòls, seran readmesos amb les mateixes condicions laborals que tenien abans de ser acomiadats, gràcies a la victòria aconseguida pel Gabinet Tècnic Jurídic de CCOO de Catalunya als tribunals.

L'Audiència Nacional ha dictat una sentència contra els acomiadaments

que va dur a terme l'empresa, ja que no va aportar els comptes provisionals del 2013 degudament signats pels administradors o representants legals en el moment de l'inici del període de consultes de l'acomiadament col·lectiu. A més, tampoc no va acreditar els motius pels quals no va poder aportar aquesta documentació.

Hera Tratesa va promoure l'acomiadament col·lectiu per causes econòmiques

que i va al·legar 4 milions d'euros de pèrdues en l'exercici del 2013 i un deute financer de més de 40 milions, però no ho va poder justificar. Tampoc no va poder aclarir per què havia passat de 42 persones afectades a 27, en un altre clar indicatiu que demostra que va actuar de mala fe, ja que podria haver augmentat indiscriminadament el nombre de treballadors involucrats en el procés com a mesura de pressió. ■

CCOO rep un premi per la seva lluita contra l'homofòbia

L'Observatori contra l'Homofòbia va organitzar a Barcelona un acte amb el lema "Aixeca't contra l'homofòbia", per commemorar el Dia Internacional contra l'Homofòbia, la Lesbòfòbia i la Transfòbia, que se celebra el 17 de maig. En el marc d'aquest acte, l'Àmbit LGTB de CCOO de Catalunya va rebre un premi a la seva lluita contra l'homofòbia, un important reconeixement a la tasca i el compromís del sindicat contra aquest flagell social. També van ser premiats la revista *InfoGai*, Compromís Ripollet i el Consell Municipal LGTB de Girona. ■

Se celebra el judici per l'acomiadament homòfob d'un treballador de l'empresa Zurich

El passat 20 de maig va tenir lloc la primera jornada del judici contra l'empresa Zurich per acomiadament homòfob contra un treballador.

L'Alfons Toledano treballava a l'empresa d'assegurances Zurich Services, on realitzava la seva feina de manera satisfactòria, segons la mateixa empresa. Sorprenentment, les coses van canviar quan l'Alfons va assistir amb la seva parella a un acte social organitzat per l'empresa i on els directius van descobrir la seva orientació sexual. A partir d'aquell moment l'hostilitat dels seus superiors directes va anar en augment fins que, fa un any, va arribar el seu acomiadament injustificat. L'empresa va dir que l'acomiadava perquè el projecte on l'Alfons estava assignat s'havia acabat. Però aquest projecte va continuar endavant amb la resta de personal i, fins i tot, es van produir noves contractacions. El Gabinet Tècnic Jurídic de CCOO va considerar que aquest era un clar acomiadament per homofòbia.

Dies abans, CCOO va donar suport a l'acció de lliurament de més de 47.000 signatures a les oficines de la companyia asseguradora Zurich a Barcelona contra aquest acomiadament. La recollida de signatures es va fer a través de la plataforma change.org, via Internet. ■

CCOO edita una guia sindical per defensar la diversitat sexual als centres de treball

CCOO de Catalunya, mitjançant el seu àmbit LGTB, ha editat la *Guia sindical de la diversitat sexual en l'àmbit laboral*. Aquesta guia va dirigida a orientar els delegats i les delegades sindicals en la seva tasca de defensa dels drets laborals i a donar alguns coneixements sobre la realitat que afecta específicament lesbianes, gais, transsexuals i bisexuals (LGTB). La guia presenta alguns criteris per afrontar casos de discriminació vers aquest col·lectiu que es poden donar a les empreses, i també dona referències legals i recursos sindicals dels quals es pot disposar amb rigor per poder fer front a situacions i problemàtiques derivades de l'atenció a la diversitat a la feina. En aquest sentit, CCOO defensa que la negociació col·lectiva és una eina excel·lent per promoure l'accés i la qualitat en l'ocupació i el millor instrument de lluita contra la discriminació i l'assetjament laboral.

La guia inclou un recull de preguntes freqüents amb respostes, amb l'objectiu de ser un recurs informatiu per als representants sindicals, i per al conjunt de l'afiliació. I també inclou un exemple de cas real de discriminació laboral perquè els delegats i les delegades tinguin el màxim d'elements possible per desenvolupar la tasca sindical al centre de treball en les millors condicions.

Compromís contra la discriminació

Des de la seva fundació, ara fa cinquanta anys, CCOO s'ha identificat com un sindicat de classe compromès amb la defensa de tots els treballadors i les treballadores, sense fer distinció del seu gènere, edat o origen, com tampoc en funció de la seva orientació o identitat sexual. En aquest sentit, aquest sindicat vol lluitar contra tot tipus de discriminació i també contra les conductes i actituds que discriminin les persones en funció de la seva opció o identitat sexual que, sovint, s'oculten en el món laboral. Per aquesta raó, CCOO ha editat aquesta guia amb el compromís de treballar per la igualtat de tracte i amb la responsabilitat de combatre l'homofòbia i la transfòbia als centres de treball, ja que la formació hi té un paper fonamental. ■

Calen més recursos per frenar l'augment de la violència masclista

CCOO mostra el seu rebuig a l'allau d'assassinats masclistes

Centenars de dones i homes es van concentrar a la plaça de Sant Jaume de Barcelona, el passat 19 de maig, contra la violència masclista, convocats per la Plataforma Unitària contra les Violències de Gènere, a la qual Comissions Obres de Catalunya dóna suport.

Aquesta concentració va ser convocada per protestar davant l'allau d'assassinats masclistes (68 dones assassinades entre el 2008 i el 2014, 6, des de començament d'any) i per la davallada dels recursos destinats a les dones que pateixen violència.

En el transcurs d'aquesta concentració, es va llegir el manifest unitari, que duia un títol prou contundent: "No hi ha cap treva! Volem serveis i recursos suficients per a les dones que pateixen violència masclista".

En aquest manifest es diu prou violència i prou agressions contra les dones, i es demanen els recursos suficients i necessaris per fer-hi front, posant en primer pla les mesures següents: el ple desenvolupament de les lleis contra la violència masclista (l'estatal i la catalana); un pacte nacional amb recursos per a l'eradicació i la prevenció; programes de formació professionals, mesures efectives d'atenció per a dones, adolescents i fills i filles; mesures efectives de protecció i també contra la pobresa i la desocupació; protocols contra la violència masclista a totes les empreses, i elaboració i desenvolupament d'una llei pròpia de drets de salut sexual i reproductius.

En el transcurs d'aquesta concentració, també es va llegir un manifest en suport de les 200 nenes segrestades a Nigèria pel grup fonamentalista Boko Haram. ■

Visita de Joan Carles Gallego a la Cambra d'Oficis de Colònia

El passat 10 d'abril, el secretari general de Comissions Obreres de Catalunya, com a membre d'una delegació tripartida formada també per Pimec i el Servei d'Ocupació de Catalunya (SOC), va visitar les instal·lacions de la Cambra d'Oficis de Colònia, a Alemanya, amb l'objectiu de conèixer de primera mà el sistema de formació dual.

Recordem que l'any passat, la Fundació per a la Formació i l'Estudi Paco Puerto de CCOO de Catalunya va preparar un grup de 13 joves que es van incorporar a la formació dual a Colònia, i que enguany se n'estan preparant 15 més. La Cambra d'Oficis forma anualment uns 15.000 aprenents i organitza 95 oficis.

Aquesta col·laboració forma part del programa The Job of My Life, que per segon any consecutiu permetrà realitzar estudis de formació dual a la ciutat de Colònia. ■

El servei assegurador de

Contracta la teva assegurança d'Auto i aconsegueix...

4 Mesos Gratis

I també a la teva assegurança de **VIDA** 6 Mesos Gratis

Informa't al teu sindicat o als telèfons:

901 500 400 / 93 496 47 97

www.atlantis-seguros.es

La nostra diferència:

Qualitat, preu i compromís social

- Primer grup assegurador certificat en **gestió ètica i solidària**: segell EthSI.
- Invertim **sense ànim especulatiu** i amb criteris ètics.
- Disposem d'un **Fons de Solidaritat** per als nostres clients.
- Garantia gratuïta de protecció d'assegurances per **desocupació**.
- **22 milions** de clients a Europa avalen la nostra forma d'entendre l'assegurança.

Promocions "Auto" i "Vida" vàlides fins al 31.07.14. Pots consultar les nostres condicions a www.atlantis-seguros.es, o a les nostres oficines.

Campanya per impulsar el lloguer social amb els pisos buits de les entitats financeres

Ara fa un any, s'iniciava la campanya per reclamar, al Govern de la Generalitat i al Parlament de Catalunya, mesures concretes per obligar les entitats financeres a activar el lloguer social dels habitatges buits de propietat seva.

Ara fa un any, s'iniciava la campanya per reclamar, al Govern de la Generalitat i al Parlament de Catalunya, mesures concretes per obligar les entitats financeres a activar el lloguer social dels habitatges buits de propietat seva.

Segons les nostres estimacions, a Catalunya, les entitats financeres disposen d'uns 120.000 habitatges buits nous o de segona mà. Obligar aquestes entitats a activar el lloguer social d'aquests habitatges perquè compleixin la seva funció social (tal com estableix la Llei del dret a l'habitatge) permetria disposar, d'una manera immediata, d'un nombre molt gran d'habitatges per atendre les persones i famílies amb necessitats residencials a Catalunya.

A llarg d'aquests mesos, s'han adherit a la campanya 24 entitats representatives de diferents sectors socials, la majoria d'àmbit territorial de Catalunya. Aquest fet ha donat una força extraordinària de representació a aquesta campanya.

Lloguer forçós

La Plataforma per al Dret a un Habitatge Digne, impulsora de la campanya, ha comparegut al Parlament de Catalunya per demanar recuperar, en la Llei del dret a l'habitatge, el lloguer forçós com a instrument legal per forçar les entitats financeres a posar en funcionament el lloguer social dels pisos buits de propietat seva. També s'ha entrevistat amb el conseller de Territori i Sostenibilitat, Santi Vila, per demanar-li que el Govern, exercint les seves competències en matèria d'habitatge, creï el fons d'habitatges de lloguer social que reclamem.

Les entitats financeres disposen d'uns 120.000 habitatges buits

A la darrera reunió del Pacte nacional per l'habitatge, el passat dia 11 de març, la Plataforma va proposar la creació d'un grup específic de treball per posar en marxa, al més aviat possible, un fons d'habitatges de lloguer social amb els habitatges buits, més immediatament disponibles, propietat de les entitats financeres. El secretari d'Habitatge de la Generalitat, Carles Sala, es va comprometre a crear-lo.

Amb la finalitat d'aconseguir aquest fons d'habitatges de lloguer social, la Plataforma per al Dret a un Habitatge Digne i les entitats adherides a la campanya hem fet arribar a la Secretaria d'Habitatge i Millora Urbana la següent proposta d'objectius a curt termini:

- Acord marc entre la Generalitat de Catalunya, les administracions locals, les entitats socials, els sindicats i les entitats financeres.
- Obtenir habitatges buits propietat de les entitats financeres, per mecanismes pactats o coercitius, per constituir el fons social d'habitatges de Catalunya.
- Fixar els criteris d'accés i d'adjudicació d'aquests habitatges i de gestió d'aquest parc.
- Desenvolupar el règim de sancions previst a la Llei del dret a l'habitatge.
- Tornar a introduir el concepte de lloguer forçós a la Llei del dret a l'habitatge. ■

Xavier Becerra

La desigualtat social es dispara a Catalunya i creix molt més que a la Unió Europea

El Centre d'Estudis i Recerca Sindicals de CCOO de Catalunya va presentar recentment un interessant informe sobre l'evolució de les desigualtats socials a Catalunya.

Aquest treball volia respondre a la necessitat de conèixer l'afectació de la crisi pel que fa a les condicions de vida i treball de la població catalana i si aquesta afectació mostrava diferències significatives amb la situació anterior i en relació amb l'entorn europeu. I, certament, l'informe ha exposat de manera diàfana com Catalunya és un dels països de la Unió Europea on més han augmentat les desigualtats, i on, en paral·lel, hi ha una concentració de la renda en la població més rica. I això encara és més greu quan veiem que en els anys previs a la crisi els nivells de desigualtat a Catalunya eren inferiors a la mitjana europea.

L'increment de les desigualtats produït en els últims anys és conseqüència de les polítiques d'austeritat que emanen de la Unió Europea, amb una afectació més gran en els països del sud. També han estat determinants les polítiques de retallades pròpies aplicades en aquests països, com Catalunya, on els col·lectius més afectats han estat les dones i els joves, i, en general, les persones més vulnerables.

Factors determinants n'han estat la destrucció d'ocupació, el menor pes de la despesa social i el retrocés dels salaris en la distribució de la renda. Això ha afectat amb més intensitat les rendes salarials més baixes i contrasta amb l'evolució dels països de la UE on la participació de les rendes salarials ha guanyat pes des de l'inici de la crisi.

A Catalunya s'ha incrementat la bretxa salarial entre homes i dones, mentre que a la Unió Europea s'ha reduït. Ha augmentat l'atur i s'ha precaritzat l'ocupació amb un increment desmesurat de la temporalitat, i s'ha substituït molt treball a jornada completa per treball a temps parcial. Cau també la protecció a les persones en situació d'atur i només un 33,1% rep alguna prestació

La pobresa ha crescut de manera intensa a Catalunya. Ja l'any 2012, el 25,0% de la població a Catalunya es trobava en risc de pobresa i/o exclusió social

o ajuda pública. Al mateix temps es dispara l'atur de llarga i molt llarga durada, amb la qual cosa la població en situació d'atur que fa més de dos anys que cerca feina augmenta més del 1.000%.

Els pobres són més pobres

La pobresa ha crescut més a Catalunya que a la Unió Europea, i una quarta part de la població catalana es troba en risc de pobresa i/o exclusió social. També augmenta la bretxa de risc de

pobresa, per la qual cosa els pobres són més pobres que abans de la crisi. En aquest context, cobra presència la figura del treballador o treballadora pobre, que tot i tenir ocupació obté uns ingressos per sota del llindar de la pobresa.

Veiem alguns dels elements de l'informe que expliquen molt bé les raons per les quals Catalunya s'ha situat al capdavant en la classificació de les zones de la UE amb major desigualtat social.

Menor despesa social

Catalunya ha mantingut un esforç relatiu en despesa de protecció social significativament inferior a la majoria de països de la Unió Europea i, fins i tot, per sota d'Espanya. Les polítiques de retallades han fet caure el pes de la despesa social en un context en què les necessitats de protecció social s'incrementen. La despesa pública en educació també ha estat històricament per sota del nivell mitjà europeu, cosa que afecta de manera particularment negativa la igualtat d'oportunitats de la població més jove.

Pressió fiscal de set punts per sota de la mitjana europea

La pressió fiscal a Catalunya és de set punts per sota de la de la mitjana europea, la qual cosa limita la capacitat per implementar polítiques contra les desigualtats socials. Des de l'inici de la crisi, la pressió fiscal s'ha reduït 5,4 punts percentuals, la caiguda més gran comparada amb tots els països de la UE-27. Aquesta reducció ha recaigut principalment en la tributació directa, mentre que en la mitjana europea l'estructura impositiva s'ha mantingut relativament més estable. La forta caiguda d'ingressos fiscals es produeix com a conseqüència d'una dependència més gran dels sectors més afectats per la crisi i també per les rebaixes fiscals introduïdes pels diferents governs. D'altra banda, l'estructura tributària de Catalunya és de caràcter regressiu: només una tercera part dels ingressos s'obtenen de la tributació directa progressiva.

Es redueixen els beneficiaris de les prestacions socials

Les pensions contributives de la Seguretat Social han perdut poder adquisitiu durant els últims anys. Els beneficiaris de les pensions no contributives s'han reduït de manera sostinguda des del 2007 com a conseqüència de les retallades, mentre que la taxa de cobertura d'atur es redueix en més de 18 punts i només un 33,1% de les persones en situació d'atur rep alguna prestació o ajuda pública. La renda mínima d'inserció presenta una clara tendència a la reducció en un context de molta més necessitat.

Mercat de treball més precaritzat

La destrucció d'ocupació, que s'inicia el 2008, encara continua el 2013. Cau la població ocupada, es redueix la població activa i s'incrementa la taxa d'atur, que passa del 6,6% al 23,5%. Augmenta el treball a temps parcial mentre es redueix el de jornada completa. La precarització de l'ocupació afecta molt més els joves, però també més les dones que els homes i més la població assalariada estrangera que la de nacionalitat espanyola. Les persones joves que volen treballar presenten una taxa d'ocupació molt per sota de la que tenien el 2007 i una taxa d'atur per sobre del 50%, que triplica la de l'inici del període. Més del 60% dels joves ocupats treballen amb contractes temporals i un 40% tenen

contractes a temps parcial. La població aturada que viu en llars on tots els seus membres actius són a l'atur es multiplica per 6 entre el 2007 i el 2013. A finals del 2013, són el 42,3% les persones aturades que estan en aquesta situació, amb un increment de gairebé 20 punts en relació amb el 2007.

Distribució de la renda: augmenten les desigualtats i la pobresa

Des de l'inici de la crisi, les rendes de les famílies catalanes fan una caiguda que duplica la de la mitjana de la UE. Catalunya és dels països on més han augmentat les desigualtats. En els anys previs a la crisi els nivells de desigualtat eren inferiors a la mitjana europea i ara han passat a situar-se per sobre. La pèrdua de la capacitat adquisitiva de la renda de les famílies catalanes s'està repartint d'una manera gens equitativa: les pèrdues relatives s'acumulen en els sectors de rendes baixes. Al mateix temps, es produeix una concentració de renda en la població més rica. Les diferències entre les rendes més altes i les més baixes s'incrementen. La renda del 20% de les famílies amb ingressos més elevats és 5,9% vegades superior a la renda del 20% amb menys ingressos.

La pobresa ha crescut de manera més intensa a Catalunya. L'any 2012, el 25,0% de la població a Catalunya es troba en risc de pobresa i/o exclusió social. La taxa de risc de pobresa després de transferències socials a Catalunya és inferior a la d'Espanya i superior a la mitjana europea. El 2012 els pobres són més pobres del que ho eren abans de la crisi.

Pèrdua de pes de les rendes salarials

Un dels factors determinants del creixement de les desigualtats ha estat la pèrdua de pes de les rendes salarials en la distribució de la renda. En el cas de Catalunya les rendes salarials experimenten una forta caiguda, com a conseqüència de la reforma laboral i les retallades salarials en la funció pública, la qual cosa contrasta amb l'evolució dels països de la Unió Europea, on la participació de les rendes salarials ha guanyat pes des de l'inici de la crisi. D'altra banda, el retrocés de la capacitat adquisitiva de les rendes salarials afecta amb més intensitat les més baixes. Així mateix, mentre que la capacitat adquisitiva dels sous dels directius ha augmentat, la de la resta d'empleats ha caigut.

La bretxa salarial entre homes i dones s'incrementa a Catalunya, mentre que a la Unió Europea es redueix. Un 11,7% dels treballadors a casa nostra són pobres perquè obtenen uns ingressos per la seva feina per sota del llindar del risc a la pobresa.

Els resultats de l'informe són demolidors i mostren que la crisi no s'ha repartit de manera equitativa i que s'han incrementat les desigualtats i la pobresa. Davant d'aquesta situació hi ha reformes imprescindibles, que no són precisament les que s'han dut a terme. Cal una reforma fiscal que permeti una major redistribució de la riquesa, un reforçament de la negociació col·lectiva que garanteixi el poder adquisitiu dels salaris i una renda garantida de ciutadania que asseguri a totes les persones sense ingressos els mínims per a una vida digna. ■

Els salaris baixos i l'augment de l'atur castiguen un gran nombre de famílies catalanes

A Catalunya hi ha 88.134 llars sense ingressos laborals, on viuen 195.163 persones

CCOO de Catalunya ha presentat un informe que demostra amb diverses dades que la crisi econòmica i la falta d'una feina estan afectant negativament nombroses llars catalanes. A més, permet veure la realitat de moltes famílies castigades econòmicament i també com augmenta la pobresa a casa nostra.

Les llars catalanes han vist reduïts els ingressos mitjans un 7,3% en relació amb l'any 2008 i gairebé un terç de la població es troba en risc de pobresa o exclusió social. Un 37,7% de les llars no poden fer front a les despeses imprevistes, i la desigualtat salarial ha augmentat considerablement, ja que els sous més baixos han caigut un 17%, mentre que els elevats s'han mantingut o, fins i tot, han crescut.

L'informe també analitza el deteriorament que pateix el mercat de treball i els motius que expliquen l'empitjorament de la situació pel que fa a l'ocupació i la davallada dels mecanismes de protecció de les persones treballadores. A Catalunya hi ha 444.530 persones assalariades menys que fa cinc anys i, dels que treballen, n'hi ha un 20,1% menys que ho fan a temps complet.

Tenir feina i ser pobre

A més, també identifica com l'atur afecta les llars que no tenen ingressos laborals. Així, s'observa com la població catalana cada vegada té més dificultats per assumir les despeses bàsiques i que el fet de tenir una feina no allunya de la pobresa o del risc d'exclusió social.

L'informe també recull la reducció del nivell de cobertura de prestacions i subsidis, que influeix en l'augment de la pobresa entre la població treballadora. A Catalunya hi ha 88.134 llars sense ingressos laborals, on viuen 195.163 persones.

Cal destacar que un 61,3% del total de persones aturades que viu en una llar sense ingressos té estudis primaris o és analfabeta, un 21,2% té estudis secundaris i un 17,5% té estudis superiors, fet que demostra que com més estudis es tenen, més difícil és trobar-se en situació d'atur durant un llarg període de temps.

En conjunt, totes aquestes dades demostren clarament que són necessàries mesures urgents per canviar la situació, tant per a les persones que ja es troben en situació de pobresa i risc d'exclusió social com per a les que cada cop són més vulnerables i van camí de l'exclusió. ■

Pensionistes i jubilats es mobilitzen per fer visibles les reivindicacions de les persones dependents

El 25 d'abril els sindicats CCOO, UGT i USOC, juntament amb la Plataforma Unitària de la Gent Gran de Catalunya (PUGGC), es van concentrar davant les oficines del Departament de Benestar Social i Família a Barcelona.

En el transcurs d'aquesta acció, van lliurar una carta adreçada a la consellera sobre les mancances i la realitat de les persones dependents, en la qual exigien una

avaluació dels graus de discapacitat, el pagament dels endarreriments als perceptors de les prestacions de la llei de dependència i la recuperació de la prestació econòmica vinculada al centre residencial, i es manifestaven també en contra de les retallades en serveis socials i d'atenció a les persones dependents. Un cop a la Conselleria, van manifestar que no l'abandonarien fins a aconseguir una data de reunió amb la consellera per tractar aquests temes. Finalment, aquesta data es va fixar per al 4 de juny. A la reunió, la consellera va assegurar que estudiaven i comprenien les reivindicacions, però que la Generalitat tenia poc marge d'actuació per l'escanyament econòmic al qual estaven sotmesos pel Govern central. CCOO li va recordar que aquesta era una excusa i que es podien trobar diners per altres vies des de Catalunya. ■

CCOO i els afectats van presentar escrits per reclamar el pagament de les prestacions pendents

A Catalunya hi ha més de 52.000 persones que esperen cobrar del Fons de Garantia Salarial, el Fogasa, després de perdre la seva feina i no haver rebut de l'empresa part dels salaris i les indemnitzacions. Els retards de l'Administració en el pagament i les retallades aplicades en les prestacions estan provocant situacions dramàtiques per a molts treballadors i treballadores.

El Govern del Partit Popular s'està caracteritzant per les retallades en drets socials i laborals. Especialment dures han estat les retallades aplicades a la protecció social dels treballadors més vulnerables, aquells que s'han quedat sense feina i gairebé sense ingressos. La reforma laboral de l'any 2012 va retallar de manera contundent la protecció per atur a tots els nivells, tant contributiu com assistencial, així com també la renda mínima d'inserció.

En l'àmbit laboral, les retallades s'han centrat en la reducció de les cobertures del Fons de Garantia Salarial (Fogasa). La missió fonamental d'aquest organisme és l'abonament, a les treballadores i treballadors assalariats, de la part del salari i les indemnitzacions que els empresaris no han pagat per declaració d'insolvència o

Milers de persones pateixen retards en el cobrament del Fons de Garantia Salarial

concurso de creditors, amb uns límits que la llei fixa en tres mesos.

Però la reforma laboral ha modificat a la baixa el nombre de dies que cobreix el Fogasa i l'import del salari diari. La cobertura ha passat de 150 dies a 120. I també s'ha reduït el límit de la base de càlcul del salari per dia pendent de pagament, fet que pot provocar una rebaixa que arribi gairebé al 47%. I en el cas dels impagaments d'indemnitzacions per acomiadament, la retallada aplicada també pot arribar al 33% de la prestació. Les persones afectades hauran de recórrer al patrimoni de l'empresa si volen cobrar tota la indemnització, però com que la majoria de vegades aquesta es declara insolvent, a més de perdre la feina, molts treballadors i treballadores veuran com es redueix dràsticament el pagament dels seus salaris o indemnitzacions.

A més, el mes de desembre passat el Govern central va aprovar una nova retallada en la prestació del Fons de Garantia Salarial, amb la supressió del 40% de la prestació per a aquelles empreses de menys de 25 treballadors i treballadores per causa d'acomiadament objectiu. Aquestes empreses hauran d'abonar la indemnització íntegra i, per tant, moltes d'elles es declararan insolvents.

A aquesta injustícia, s'hi afegeix l'incompliment reiterat dels terminis legals establerts en el pagament. La crisi ha disparat el nombre d'expedients, que han passat de 39.000 l'any 2007 a 154.000 l'any 2013. Actualment, hi ha 180.000 expedients sense resoldre a l'Estat espanyol que afecten més de 234.000 persones. A Catalunya, l'acumulació arriba als 42.000 expedients, amb més de 52.000 persones

afectades. El Ministeri de Treball, lluny de resoldre el problema, l'ha agreujat externalitzant la gestió del Fogasa a una empresa privada. Els treballadors i treballadores d'aquesta empresa han hagut de rebre formació dels funcionaris del Fogasa, que mentre feien els cursos no podien resoldre expedients. Tot això ha comportat una acumulació exagerada d'expedients i una despesa per a l'Estat de 4 milions d'euros a causa de l'externalització del servei, quan amb 900.000 euros es podria haver augmentat la plantilla del Fogasa i haver obert a les tardes, provisionalment, mentre es resolva el problema.

Esforç de la plantilla del Fogasa

Els expedients que estan sent tramitats per l'empresa privada ni es resolen ni s'informa els afectats de la seva tramitació. Alguns fa més de 15 mesos que van sol·licitar la prestació i encara no l'han cobrada. Per contra, altres expedients presentats fa menys de 6 mesos ja han estat resolts gràcies a l'actuació dels empleats i empleades del Fogasa, que fan un gran esforç malgrat l'escassetat de plantilles. L'any 2007, el Fogasa tenia una plantilla de 485 treballadors i treballadores per resoldre 42.000 expedients, mentre que l'any 2013 la plantilla era la mateixa per a 255.000 expedients.

Davant del despropòsit dels endarreriments en el cobrament de les prestacions del Fogasa, CCOO va convocar, el 24 d'abril passat, moltes d'aquestes persones afectades a presentar escrits a la Delegació del Govern per reclamar el pagament de les prestacions. CCOO reclama a l'Administració que apliqui mesures efectives per solucionar l'embús existent en la tramitació dels expedients i normalitzi el cobrament de les prestacions. ■

Empresaris i sindicats de la construcció fan front comú per sortir de la crisi

El passat 9 d'abril, setze entitats empresarials i sindicals —entre elles, la Federació de Construcció i Fusta de CCOO— del sector de la construcció van signar el manifest "Sortir de la crisi amb la construcció".

L'acte va tenir lloc a Barcelona, a l'Hotel 1898, i servia de crida a la ciutadania i als poders públics per recordar la importància del sector en la recuperació econòmica i social del país.

El document presentat aposta per la reactivació de totes les obres d'infraestructura i equipaments, aturades i no rescindides, que estan complint les ràtios d'alt retorn

econòmic o social a les administracions. Igualment, planteja un pla de xoc per a la reforma i la rehabilitació d'habitatges i entorns urbans i rurals, que és l'activitat que més mà d'obra ocupa.

També convida a avançar la realització d'alguns projectes estratègics: corredor Mediterrani, rodalies de Barcelona, desdoblament total de les carreteres N-II i N-340 i execució de la B-40, la línia 9 del metro de Barcelona fins a l'aeroport, o la construcció d'escoles, residències o centres d'atenció primària pendents.

Inversió pública

El manifest demana establir la preferència d'infraestructures que s'han de construir,

segons criteris socioeconòmics, i fer el pagament dels deutes, per rigorós ordre d'antiguitat, en totes les administracions. També proposa considerar la inversió pública com un actiu i declarar-la fora del còmput del dèficit, especialment en aquelles obres urgents i estratègiques.

CCOO va denunciar les polítiques d'austeritat, que destrueixen molts llocs de treball, i va demanar el compromís de les administracions amb la inversió pública, al mateix temps que va proposar aprofitar la crisi com a revulsiu que permeti un canvi de model productiu en el qual les condicions laborals dels treballadors i treballadores del sector no siguin devaluades. ■

Avancem junts

El Port de Barcelona posa al teu abast la xarxa logística i de serveis més avançada. Perquè disposa de prop de 100 línies regulars que el connecten amb 300 ports dels 5 continents, 30 terminals de mercaderies especialitzades, terminals marítimes interiors repartides per la península Ibèrica i el sud de França i connexió ferroviària amb Europa amb l'ample de via internacional.

Tot això, sumat al segell de qualitat Efficiency Network o a la darrera ampliació per arribar a una capacitat de moviment de 5 milions de contenidors anuals, fa del Port un *hub* que no para de créixer i que ens fa avançar junts.

Port de Barcelona, el primer *hub* logístic del sud d'Europa.

Port de Barcelona

CCOO recorre davant del Suprem la nova FP bàsica i la primària de la Lomce

La Federació d'Educació de CCOO ha interposat un recurs davant del Tribunal Suprem contra les normes que desenvolupen la nova formació professional bàsica i la primària, recollides en la Llei orgànica per a la millora de la qualitat educativa (Lomce). És, d'aquesta manera, la primera organització que emprèn accions jurídiques en aquest sentit. Amb la presentació d'aquest recurs, CCOO reafirma el seu compromís de lluita i resistència davant la Lomce.

La FP bàsica legitima l'exclusió educativa de determinats alumnes en el marc de l'escolaritat obligatòria, limitant la seva continuïtat en el sistema educatiu, de manera que la nova etapa constitueix un retrocés respecte als programes de qualificació professional inicial, als quals substitueix i que s'extingeixen el proper curs.

Tot i que els cicles de FP bàsica són considerats per la legislació actual cicles formatius de la formació professional del sistema educatiu, la norma no garanteix allò que preveu amb caràcter general el Reial decret 1147/2011, i és que tots els cicles formatius han d'incloure un mòdul professional de formació i orientació laboral.

Sense pràctiques laborals

A més, s'impedeix el compliment dels objectius fonamentals del mòdul professional de formació en centres de treball, perquè no garanteix que les pràctiques laborals es desenvolupin en un entorn laboral i, per tant, s'infringeix la legislació vigent. Pel que fa a l'admissió en els cicles formatius de FP bàsica, refereix la possibilitat d'establir diferents criteris d'admissió en cada comunitat autònoma, trencant l'article 14 de la Constitució espanyola i l'article 14 del Tractat de la Unió Europea, de no-discriminació i d'accés en condicions d'igualtat.

Finalment, CCOO considera que l'adscripció del professorat és absolutament arbitrària, ja que no s'han establert criteris clars, s'han violat preceptes bàsics de la Constitució relatius a l'accés a la funció pública d'acord amb els principis de mèrit i capacitat i la subjecció de les administracions públiques a la llei i al dret.

Sense memòria econòmica

Respecte al Reial decret de primària, CCOO posa en dubte l'elaboració d'una memòria abreujada, ja que, pel seu contingut, no respon a un caràcter abreujat, sinó ordinari. Tal com ha assenyalat el Consell d'Estat, es troba a faltar en la memòria un càlcul específic sobre l'impacte econòmic del projecte, que no es limita al cost de la realització de la prova final d'educació primària. Cal recordar que els projectes normatius, com ha tingut ocasió d'afirmar reiteradament la jurisprudència, han d'anar acompanyats d'un estudi econòmic suficient que permeti valorar l'impacte que pot tenir la iniciativa normativa concreta.

A la part expositiva del Reial decret es vulneren, així mateix, els drets del professorat, no es respecta la configuració de la plantilla dels centres i la disponibilitat horària, d'obligada negociació, d'acord amb l'Estatut bàsic de l'empleat públic. Igualment, es posa en dubte l'article 27 de la Constitució espanyola en relació amb el dret a l'educació, en el sentit més ampli, perquè aquest Reial decret estableix una relació jeràrquica d'assignatures en què prevalen unes matèries davant d'altres, en detriment del desenvolupament de les competències, les capacitats i les habilitats dels estudiants. ■

Mobilitzacions per una escola catalana de qualitat

En els darrers mesos hem viscut a Catalunya diferents mobilitzacions, que han aplegat milers de persones a favor de la qualitat de l'escola catalana. El 17 de maig era el Marc Unitari de la Comunitat Educativa (MUCE) el que convocava una manifestació a Barcelona contra les polítiques educatives de Wert i Rigau. El MUCE va convocar famílies, estudiants, professionals de l'educació i la ciutadania en general per una educació pública gratuïta, universal, catalana, integral, laica, coeducativa, democràtica, participativa, inclusiva i compensadora de

desigualtats, enfocada cap a la igualtat d'oportunitats i adequadament finançada. I el 14 de juny, va ser la plataforma Somescola la que va convocar una gran cercavila a Barcelona amb el lema "Per un país de tots, decidim escola catalana", que es va convertir en un gran clam en defensa de l'escola catalana i del dret a decidir el propi model educatiu. Amb aquesta mobilització es va donar resposta a aquells sectors de la política espanyola obsessionats a anar en contra del reeixit model d'escola catalana i d'immersió lingüística. ■

Consens al Vallès Occidental per un model industrial i de creixement econòmic

La Declaració del Vallès Occidental cap a la segona reindustrialització, l'han signada 34 organitzacions

El Vallès Occidental serà industrial o no serà, sembla un eslògan, però no ho és. Tot i les dades que puguin publicar els mitjans de comunicació afins als governs del PP i de CiU, la situació de l'ocupació i la seva qualitat és cada vegada pitjor. Tenim l'atur de llarga durada a l'alça, la taxa d'activitat i la de cobertura, a la baixa, i al Vallès Occidental la contractació que es genera, a part de conjuntural, és molt precària. Amb aquest escenari, el que creix és l'exclusió social i la pobresa. La nostra comarca pateix una situació molt delicada i negativa.

Davant d'aquesta diagnosi, la resposta hauria de ser proactiva. I amb aquest argument i els objectius principals molt definits, CCOO i UGT vam presentar el nostre projecte a alcaldies, patronals, partits polítics, cambres de comerç i universitats. Tot d'una, ens vam posar d'acord 34 organitzacions per signar la Declaració del Vallès Occidental cap a la segona reindustrialització. Trenta-quatre organitzacions que s'han compromès a propiciar la recuperació econòmica del territori.

Línies d'actuació

Ara iniciarem la segona fase, amb la constitució de cinc comissions que basaran el seu treball en les línies d'actuació concretes en el Pacte Més Indústria de Catalunya. Concretarem mesures i propostes amb l'objectiu de consensuar un model industrial i de creixement econòmic a la nostra comarca. I també per exigir, tant al Govern de la Generalitat, com al de l'Estat i al de la UE, polítiques industrials per a una comarca que suposa l'11% del PIB de Catalunya i el 3% del de l'Estat.

Per això, continuem defensant que el Vallès Occidental ha de ser industrial o no serà. ■ **Enrique Rodríguez Ruiz**

CCOO considera elitista el projecte de la Diagonal de Barcelona

Les entitats membres de la plataforma Diagonal per a Tothom (DpT) vam denunciar públicament que el nou projecte de reforma de l'avinguda Diagonal que està desenvolupant l'Ajuntament és elitista i inadmissible des del punt de vista tècnic, democràtic i ambiental.

La plataforma DpT està formada per l'Associació de Prevenció dels Accidents de Trànsit, l'Associació per a la Promoció

del Transport Públic, el Bicicleta Club de Catalunya, Catalunya Camina, Comissions Obreres de Catalunya, Ecologistes en Acció de Catalunya, la Federació d'Associacions de Veïns i Veïnes de Barcelona, i la Unió General de Treballadors.

Aquestes entitats vam denunciar que la reforma impulsada per l'Ajuntament de Barcelona no ha comptat amb una veritable participació ciutadana. També vam

anunciar la presentació d'un conjunt d'al·legacions al projecte municipal. Els punts més destacats d'aquest document se centren en la promoció de la bicicleta i del transport públic a la ciutat com a indicadors de qualitat de vida; la reducció de la densitat dels vehicles per atenuar els nivells de contaminació que superen els límits de seguretat definits per la UE, i l'urgent desplegament d'accions per disminuir els accidents de trànsit a Barcelona. ■

Multa a l'aeroport de Girona per les carències de seguretat

La Inspecció de Treball ha donat la raó a CCOO i ha multat amb més de 4.000 euros l'aeroport de Girona per fer cas omís als seus requeriments fruit de les denúncies de CCOO, en les quals es posaven de manifest greus irregularitats en relació amb el servei de salvament i extinció d'incendis, les centrals elèctriques i els serveis de pista i plataforma.

Al mes de març, Comissions Obreres va denunciar la precarietat dels mitjans, tant tècnics com humans, disponibles en el Servei de Salvament i Extinció d'Incendis de l'aeroport, i va posar sobre la taula dues grans problemàtiques que afecten greument la seguretat del trànsit aeri: bombers sense uniformes d'intervenció i un dels camions fora de servei.

Irresponsabilitat d'AENA

Des de CCOO creiem que és una greu irresponsabilitat de la direcció de l'aeroport permetre aquestes situacions, que posen en risc la seguretat de les operacions aèries i de les persones.

Des del sindicat no entenem que AENA destini els diners a pagar multes i no a solucionar els problemes, i seguirem denunciant i vetllant per la seguretat dels passatgers i els treballadors de l'aeroport de Girona i contra la falta de mitjans. ■

La situació dels bombers empitjora

Els bombers de la Generalitat de Catalunya s'han mobilitzat per protestar contra la situació de manca de personal existent, que no els permet afrontar les grans emergències amb l'èxit suficient. El darrer any, l'ampliació de la jornada laboral amb la mateixa plantilla ha fet que hagi augmentat el nombre d'accidents amb víctimes.

Darrerament, també ha augmentat la gravetat de les emergències i han aparegut nous tipus d'accidents relacionats amb la crisi, com ara l'augment de les víctimes mortals en incendis provocats per la pobresa a l'interior d'habitatges. ■

Mobilitzacions contra la privatització del Registre Civil

Els treballadors i treballadores del Registre Civil s'han mobilitzat diverses vegades contra els projectes del PP de privatitzar serveis essencials a la ciutadania, entre els quals es troba el Registre.

El Govern del PP, amb el ministre de Justícia al capdavant, vol assignar als registradors de la propietat la gestió dels actuals registres civils, amb una absoluta falta de transparència i sense cap respecte cap a la ciutadania ni els treballadors i treballadores públics afectats.

Interessos personals de Rajoy

El PP va encarregar el projecte de modificació de l'actual Llei del Registre Civil a diversos alts càrrecs que són registradors de la propietat. El mateix president del Govern, Mariano Rajoy, ho és, tot i estar en excedència. I també ho són altres familiars tant del president com del mateix ministre de Justícia, fet que representa un evident conflicte d'interessos.

CCOO rebutgem aquest intent de privatització, que afectarà de manera negativa milers de llocs de treball públics, suposarà que els tràmits que actualment es duen a terme als registres civils de manera gratuïta (inscripcions de naixements, matrimonis, defuncions, expedients de nacionalitat i altres certificats) passaran a ser de pagament i, possiblement, farà que la gestió a través dels registradors de la propietat suposi una major burocratització dels tràmits. Per CCOO de Catalunya, el Registre Civil és dels ciutadans i ciutadanes i no ha de ser un negoci privat. ■

“Som bancaris, no banquers”

Les nocives i injustes conseqüències de l'actual crisi econòmica són molt nombroses i devastadores: la pèrdua de milions de llocs de treball, la minva dels salaris i les condicions de treball de milers i milers de treballadors i treballadores, la disminució de les cobertes sanitàries, retallades en educació, desnonaments, etc.

És evident que, davant d'una situació d'extrema gravetat com l'actual, la classe treballadora i les seves organitzacions i moviments, amb CCOO al capdavant, ha de respondre intensament, amb múltiples i diverses accions i alternatives per revertir l'actual situació, exigint solucions i canvis en les polítiques perquè en lloc de rescatar els banquers es rescatin les persones.

És bàsic i primordial definir clarament quina o quines són les persones objectiu de les nostres protestes i reivindicacions, ja que en innumbrables ocasions aquells o aquelles que trobem a l'altra banda del taulell també són classe treballadora. Les plantilles d'una empresa en són la cara, però no els responsables de la seva activitat, i davant dels conflictes derivats de l'activitat de les empreses financeres els treballadors i treballadores del sector són doblement afectats. No només perquè perden els seus llocs

de treball en reestructuracions i ERO (52.000 arreu de l'Estat), sinó perquè pateixen diàriament en la seva salut unes condicions de treball amb pressions comercials desmesurades que han augmentat alarmantment les situacions d'atacs d'angoixa i depressions. Persones que veuen com se'ls fa responsables de les polítiques comercials agressives i injustes que han dut a terme les entitats financeres, malgrat que no han intervingut ni en el disseny dels productes ni en l'estratègia de la seva comercialització. Persones que, no ho oblidem, no són alienes a la realitat que viu la nostra societat.

Reivindicacions compartides

Els treballadors i treballadores del sector financer, on CCOO és la força sindical majoritària, fem nostra també la lluita dels companys i companyes que estan patint les conseqüències de les polítiques de les entitats financeres i dels nostres governs, i exigim als responsables d'aquestes polítiques (el Govern central i el de la Generalitat, els banquers, el Banc d'Espanya i la CNMV) que prenguin les mesures necessàries per encaminar-les cap a una redistribució de la riquesa més justa i equitativa. ■ **Carlos Domingo**

Davant dels conflictes derivats de l'activitat de les empreses financeres els treballadors i treballadores del sector bancari són doblement afectats

La llei de mútues també colpeja els treballadors i treballadores del sector

Per a les 24.000 persones que treballen a les mútues, aquest avantprojecte suposarà un increment de la pressió que pateixen des que el Govern de l'Estat va donar, a les mútues, una sèrie de prestacions que corresponen a la Seguretat Social i la vigilància de les contingències comunes. Les plantilles de les mútues es veuen sotmeses al compliment dels paràmetres dictats per les direccions per poder complir els requisits aprovats a través de reials decrets. Aquest fet implica que els professionals sanitaris han de complir objectius que vénen donats per protocols d'actuació, basats en criteris econòmics i en detriment, molts cops,

de la qualitat assistencial, la qual cosa està provocant un augment de patologies d'ansietat i depressions.

Adéu a la prevenció

Un altre àmbit molt preocupant de l'avantprojecte és que desvincula, totalment, l'activitat preventiva de les mútues, i obliga a vendre aquesta activitat a les societats de prevenció, en un termini que acaba el 31 de desembre d'enguany. Aquest sector, ara per ara, no té clara la ultraactivitat del conveni, cosa que donarà lloc a una major precarització dels llocs de treball i de la qualitat del servei prestat.

D'altra banda, està augmentant la violència externa cap al personal administratiu de les mútues, a causa de la manera de suprimir prestacions que en la majoria dels casos es dona pels canvis constants de la legislació.

L'avantprojecte empitjora aquest panorama, preveu altes per silenci administratiu, que les mútues coneguin l'historial clínic dels pacients de baixa per contingència comuna, i, alhora, dificulta el reconeixement de malalties laborals. ■

M. Garzón, H. Bertrán i M. Arambudo

CCOO defiende la ley catalana del comercio que protege los derechos laborales de los trabajadores del sector

Catalunya tiene una ley de horarios comerciales consensuada por la mayoría del sector y sus representantes sociales y económicos

Estos días hemos asistido con cierta perplejidad al esperpento que ha protagonizado el alcalde de Barcelona, Xavier Trias, al tratar de aprobar en el pleno del Ayuntamiento que la ciudad se convirtiera, a efectos de horarios comerciales, en municipio turístico sin ni siquiera tener en cuenta la opinión de los trabajadores y trabajadoras del sector a través de sus representantes sindicales. El Sr. Trias y los representantes empresariales han olvidado con mucha celeridad que en Catalunya, hasta ahora, con algunas excepciones, el sector del comercio siempre ha ido de la mano del consenso y entre todos hemos conseguido una ley respetuosa con todos los formatos comerciales y, en especial, dando un valor social diferenciado al comercio de proximidad, que no es otro que aquel en que no es necesaria la utilización de vehículo privado para ejercer el derecho de compra de las personas.

CCOO se ha posicionado desde el principio en contra de la pretensión del alcalde Trias, pues entendemos que las personas que nos visitan tienen la posibilidad y el derecho de conocer la ciudad desde otra perspectiva más rica, más integral, más lúdica, que no sea solo con las compras a tiempo parcial en día festivo de 10 a 14 horas en los meses de julio y agosto. Y también porque un sector estratégico como es el del comercio necesita profesionales que tengan unas buenas con-

diciones de trabajo y puedan conciliar su vida personal y laboral en su día de descanso. El 9 de mayo estuvimos concentrados en la plaza de Sant Jaume para evidenciar nuestro rechazo a la medida, que después no se aprobó, al no contar el grupo de CiU con mayoría suficiente en el pleno del Ayuntamiento.

Sentencia incomprensible

Ahora, para nuestra sorpresa hemos topado con una sentencia del Tribunal Superior de Justicia de Catalunya que no entendemos. Desde CCOO no vemos ni lógico ni razonable que se declaren municipios turísticos al solo efecto de la apertura comercial en los días festivos, como ha sido el caso de la Roca del Vallès, ya que en el municipio no hay actividad turística conocida y, además, el complejo comercial de la Roca Village tiene más de 300 días de libre apertura a lo largo del año.

Catalunya tiene una ley de horarios comerciales consensuada por la mayoría del sector y sus representantes sociales y económicos que es un valor en sí misma que tenemos que mimar, en estos tiempos de cólera. Nuestros pueblos y ciudades, nuestro país y sus ciudadanos y ciudadanas necesitan que nuestras calles y plazas sigan siendo espacios de encuentro y convivencia. ■ **Manuel García Murillo**

El sector químico de Tarragona apuesta per la competitivitat i per guanyar projecció internacional

El ChemMed Tarragona - Clúster Químico del Mediterrani és un projecte que va néixer a finals de març com a resultat de l'aliança de tots els agents del sector químic de la província i del port de Tarragona, amb l'objectiu de consolidar i fer més competitiu el sector, atreure noves inversions de les cases matriu, guanyar projecció internacional i generar més i millor ocupació al territori. Com ja es va destacar el dia de la presentació, el ChemMed Tarragona haurà d'incidir en dos aspectes fonamentals davant de l'Administració per aconseguir els seus objectius: l'alt preu de l'energia i l'aposta per les infraestructures de transport i logístiques.

Aquest clúster està integrat per la patronal química de Tarragona (AEQT), l'Autoritat Portuària de Tarragona, l'Associació d'Empreses de Serveis de Tarragona (AEST), l'Institut Català d'Investigació Química (ICIQ), la Universitat Rovira i Virgili, els sindicats CCOO i UGT, el Patronat del Centre Tecnològic de la Química de Catalunya i l'Associació Pol de Coneixement Catalunya Sud. A més a més, ha rebut un ampli suport de les diferents institucions, empreses, cambres de comerç i altres agents socials del territori.

Cal destacar que el pol petroquímic de Tarragona és el que té més capacitat de riquesa i volum de treballadors de tot l'Estat, amb més de 10.000 llocs de treball directes i al voltant de 30.000 d'indirectes. A més a més, genera el 25% de la producció química de tot l'Estat i el 50% de la de Catalunya. ■

CCOO alerta de la progressiva privatització dels serveis sanitaris públics

Els governants dissenyen un sistema sanitari de mínims on qui no tingui capacitat econòmica no podrà accedir a serveis de qualitat

L'Institut Català de la Salut és l'eix central del sistema nacional de salut, és de titularitat i gestió públiques, i està sotmès al màxim control de l'Administració.

L'ICS dona serveis d'atenció primària al 80% de la població, i els seus 8 hospitals suporten el pes de l'atenció a les patologies més complexes i costoses. La retallada del pressupost en salut ha estat especialment agressiva, amb una evident degradació dels serveis que presta, però se li continua detraient activitat en benefici de centres privats concertats. La crisi i una suposada millora de l'eficiència s'utilitzen com a excusa per privatitzar tots aquells serveis públics que es consideren vetes de negoci.

Fragmentació de l'ICS

El 2011 es va filtrar el projecte de fragmentació de l'ICS. Ara hi tornem a ser amb l'intent de privatitzar-ne, com a mínim, la gestió. A Tarragona van un pas més enllà amb la "participació" de centres de titularitat i gestió privada. Quin és l'objectiu? A CCOO tenim clar que amb projectes com els de Lleida o Tarragona el que es pretén és evitar el control econòmic, financer i administratiu, per donar oportunitat de negoci als lobbys de pressió.

El model sanitari català s'ha construït a mida de les necessitats de grups polítics i de grups amb interessos al voltant de la salut com a font de riquesa. Tots volen

el seu tros del pastís: patronals lligades a partits polítics, col·legis professionals, interessos corporatius... Els casos de "presumpta" corrupció que es coneixen només en són la punta. El més punyent és que qui ha de vetllar pels drets de la ciutadania és qui patrocina aquestes embranzides privatitzadores. Els governants dissenyen un sistema sanitari de mínims on qui no tingui capacitat

econòmica no podrà accedir a serveis de qualitat. No ho permetrem!

A CCOO, apostem per uns serveis sanitaris de qualitat, sufragats amb impostos i gestionats amb eficiència i transparència. Tenim un compromís amb la societat en la defensa dels drets de ciutadania i dels serveis públics. ■

M. Carme Navarro

CCOO de Catalunya continua la seva reestructuració interna amb més fusions territorials i federatives

En el marc del procés de reestructuració interna de CCOO de Catalunya per adaptar-se a la realitat del mercat de treball i per enfrontar-se a la situació de crisi actual amb més bones condicions, el passat mes d'abril es van fusionar diversos territoris del sindicat.

El dilluns 7 d'abril va tenir lloc la fusió del Baix Llobregat, l'Anoia i el Garraf, que ara ja és un únic territori organitzatiu. Toni Mora, fins ara màxim responsable de CCOO del Baix Llobregat, va ser escollit secretari general de la nova organització intercomarcal. El dimarts 8 d'abril va ser el torn de la fusió de la Unió Intercomarcal del Vallès Oriental - Maresme amb l'Osona, que formava part d'una altra intercomarcal anomenada Catalunya Central. Lalo Plata és el secretari general d'aquesta nova organització.

CCOO col·labora en la creació d'una empresa d'economia social a Sant Vicenç dels Horts

L'eix principal de la lluita sindical contra l'atur i la precarietat té expressions clares de definició en les mobilitzacions que habitualment fem davant les oficines de treball de la Generalitat, en la informació i assessorament que oferim als punts Infoatur, però també amb la nostra coordinació amb altres associacions i moviments que defensen els mateixos postulats que nosaltres.

En la permanent obligació de buscar alternatives en la societat injusta on vivim ens aliem amb organitzacions com les associacions de persones aturades de la comarca del Baix Llobregat. Així, especialment amb els companys i companyes de Sant Vicenç dels Horts, hem col·laborat particularment i donat suport a la creació d'una empresa d'economia social (Biobaix, SLL) que té com a objecte la generació de biomassa i, per tant, un sentit ambientalment innovador.

L'empresa té com a objecte la generació de biomassa

30 llocs de treball

La secretària intercomarcal de Socioeconomia, Saida Ehliluch, i el company que col·labora amb ella en política social, Benigno Martínez, un lluitador de sempre per la causa dels que menys tenen, s'hi han bolcat des del principi, i, juntament amb administracions i patrocinadors privats sense afany de lucre, han acompanyat la il·lusionant proposta que crearà una trentena de llocs de treball. Felicitem l'associació de persones aturades de Sant Vicenç dels Horts, sempre en la lluita i la reivindicació, i ara també construint economia solidària i alternativa, i ens declarem orgullosos i orgullosos de les nostres CCOO en lluita per la transformació social. El futur és present en moviment. ■

Toni Mora, Lalo Plata i Enric Rodríguez, secretaris generals dels territoris fusionats

Finalment, el divendres 11 d'abril es va fusionar el Vallès Occidental amb els altres territoris que formaven part de la Catalunya Central, que eren el Bages i el Berguedà. Una nova intercomarcal que dirigeix el nou secretari general, Enrique Rodríguez. En el moment en què arribi aquesta revista a les vostres mans també s'hauran produït dues fusions federatives, la de Comfia (serveis financers i administratius) amb Fecoht (comerç, hostaleria i turisme), així com la de la Federació de Construcció i Fusta amb la Federació de Serveis Privats.

Amb aquesta reestructuració s'aconseguirà una optimització dels recursos materials i humans, unes federacions més adaptades a la realitat econòmica i uns territoris similars pel que fa al nombre d'afiliats i afiliades i als instruments d'actuació. ■

Assemblea de delegats i delegades de l'Anoia amb un alt nivell de participació

El passat 15 de maig, al Museu de la Pell d'Igualada va tenir lloc una assemblea de CCOO de l'Anoia amb la participació de més de 70 delegats i delegades de la comarca.

Abans de l'assemblea es va fer una roda de premsa per presentar la nova unió intercomarcal als mitjans de comunicació locals.

A l'assemblea, hi va intervenir el nou secretari general de la Unió Intercomarcal de CCOO del Baix Llobregat, Alt Penedès, Anoia i Garraf, Toni Mora, i la referent comarcal de l'Anoia, Alfonsa Santies-teban, per donar informació de la nova unió intercomarcal, així com presentar un informe de context i fer un repàs de l'activitat sindical a la comarca.

Al torn de paraules, els companys i companyes van tenir l'oportunitat de debatre obertament i compartir la lluita i el treball de la seva activitat sindical. ■

El programa ocupacional Reorienta't comença a caminar a Lleida

L'11 d'abril es presentà, a la Paeria de Lleida, el programa Reorienta't, inclòs dins del Pla d'estratègia local integrada i promoció de l'ocupació a Lleida, signat el passat més de desembre per l'alcalde de Lleida, el cap de l'oposició, els secretaris generals de CCOO i UGT, i el president de la Cambra de Comerç, amb una dotació econòmica de 4,2 milions d'euros inclosos en el pressupost municipal.

Aquest programa pretén augmentar l'ocupabilitat de les persones que hi participen mitjançant un procés proactiu de reorientació professional. Al programa, s'hi acullen persones, una per unitat familiar, que tinguin entre 35 i 55 anys, residents a Lleida i empadronades a la ciutat, com a mínim, els 2 anys anteriors a la seva inscripció al programa. Aquestes persones han de portar com a màxim 12 mesos d'atur continuat en aquest període i dels darrers 24 mesos n'han hagut d'haver treballat un mínim de 6. A més han de tenir fills o filles a càrrec menors de 25 anys, o d'edat superior si es troben en situació de dependència familiar.

La novetat del programa Reorienta't és que és el primer programa que s'adreça a persones que són en una franja d'edat per a la qual no hi ha cap altre pla, són persones que per les seves

característiques no estan en risc d'exclusió social, però que hi podrien caure si la seva situació no s'intenta solucionar. És un pla que no només té en compte si la persona és o no a l'atur, sinó que, a més, es fa un barem per poder-s'hi acollir.

Més de 400 sol·licituds

El passat 22 de maig va acabar el termini per inscriure's al programa i s'hi han presentat més de 400 sol·licituds per accedir a un dels 50 llocs de treball que s'oferien. L'objectiu d'aquesta fase del programa és contractar per un període de 6 mesos 50 persones que treballaran i dedicaran un dia a la setmana a millorar la seva ocupabilitat. Les sol·licituds presentades seran avaluades per un comitè format per un representant de cada agent socioeconòmic que participa en el pacte.

Aquest Pla d'estratègia local integrada de Lleida va significar un increment de mig milió d'euros de les partides destinades a polítiques d'ocupació, i és destacable perquè ens trobem immersos en una conjuntura de retallades d'aquestes polítiques i de pèrdua d'autonomia de l'Administració local a causa de lleis regressives. ■

 Odont®
QUALITY
CLÍNiques DENTALS

GRATIS

visita i diagnòstic complet en 1ª visita

Descompte

25%

en tractaments i finançament

NETEJA BUCAL

20€

(per sessió)

l'només fins el 15 de juliol

DTE.

35%

en cirurgia implantològica i ortodòncia fixa metall i ceràmica*

PER A AFILIATS/ADES
i familiars

*Vàlid només per a nous pressupostos realitzats entre el 5 de juny i el 15 de juliol de 2014

www.odontquality.cat

 odontquality

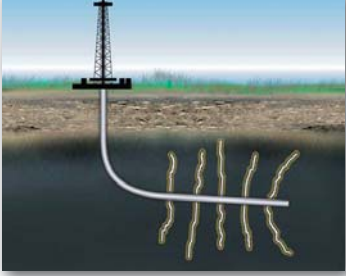
BARCELONA
Roger de Flor, 271
Tel.: 93 459 06 07

HOSPITALET
Av. Ponent, 19
Tel.: 93 448 21 23

SABADELL
Via Alexandra, 12 - 14
Tel.: 93 724 40 99

NOVETAT

Gabinet d'Osteopatia, Posturologia i ATM
DIAGNÒSTIC+TRACTAMENT EN 1ª VISITA NOMÉS 45€

CCOO reflexiona sobre la conveniència del *fracking* a Catalunya

Cal una reflexió profunda del model energètic a Catalunya

L'oportunitat d'autoritzar la fracturació hidràulica (*fracking*) ha esdevingut una nova polèmica a Catalunya. Aquest debat està molt vinculat a altres qüestions socials, econòmiques o ambientals, com és habitual en la majoria de problemes d'aquest tipus.

La Generalitat de Catalunya va aprovar, l'any 2012, concedir dos permisos de prospecció d'hidrocarburs mitjançant la fracturació hidràulica. Afectaven més de 70 municipis de diverses comarques, sobretot de la Segarra i d'Osona. La decisió va generar el rebuig dels habitants de la zona i d'agrupacions ambientalistas.

Finalment, la Generalitat se n'ha desdit i ha denegat els permisos concedits, argumentant que els promotors no van presentar els projectes d'investigació necessaris. Tot indica que altres consideracions relatives a l'oportunitat política han incidit en aquest canvi de criteri.

Debat obert

Però el debat sobre la fracturació hidràulica no resta tancat definitivament. CCOO de Catalunya ha recopilat informació sobre aquesta tècnica i ha impulsat un debat sindical amb la participació dels sectors i els territoris directament implicats. L'objectiu és dotar la nostra estructura d'elements que permetin elaborar un posicionament propi.

De les reflexions del nostre sindicat es pot destacar que el debat sobre la fracturació hidràulica s'ha d'emmarcar en un altre de molt més ampli i complex: el model energètic que s'ha de desenvolupar. A Catalunya difícilment pot resultar rendible la tecnologia de la fracturació hidràulica, a causa del seu pobre balanç energètic i les característiques del nostre subsòl. D'altra banda, les emissions de gasos d'efecte hivernacle dels combustibles fòssils extrets a partir de la fracturació hidràulica agreujarien, encara més, el problema del canvi climàtic. A més, tota autorització d'exploració hauria de partir de les màximes mesures de prevenció de riscos laborals i de minimització d'impactes ambientals. Finalment, qualsevol projecte ha de considerar la disponibilitat d'aigua a Catalunya, un important problema pel qual s'haurien de definir els orígens d'aquesta nova demanda addicional, que no és menor. ■ **José Manuel Jurado**

2014, any rècord de pujades de preu del transport públic

La Generalitat de Catalunya castiga, de nou, els sectors més afectats per la crisi econòmica i, alhora, desincentiva l'ús del transport públic davant del privat

Les pujades de les tarifes del transport públic per al 2014 han provocat diverses accions de protesta d'organitzacions veïnals, sindicals i de defensa d'aquest transport. Els preus a les àrees metropolitanes de Barcelona, Tarragona, Lleida i Girona han pujat amb molta força. La Generalitat de Catalunya castiga, de nou, els sectors més afectats per la crisi econòmica i, alhora, desincentiva l'ús del transport públic davant del privat. CCOO de Catalunya defensa, en canvi, polítiques dirigides a fidelitzar els usuaris de les xarxes públiques de transport i a afavorir les persones amb risc d'exclusió social.

Els augments més significatius de preu es van produir a Barcelona i Tarragona, tot i que a Lleida i Girona els increments van ser també d'un mínim del 3,5%, molt per sobre de l'IPC (0,3%). A Tarragona, fins i tot, es va aprovar la retirada de la T-10 durant la temporada d'estiu a Vila-Seca, Salou i Cambrils, cosa que va originar el rebuig i la reacció de CCOO, entre altres organitzacions. Finalment, aquella mesura es va acabar retirant.

La situació més conflictiva s'ha donat a Barcelona i el seu entorn. Durant els primers mesos del 2014, s'han desenvolupat importants accions de protesta per revertir les darreres pujades del preu dels títols de transport a la zona. Un dels primers resultats d'aquestes mobilitzacions ha estat la convocatòria de l'anomenada Taula Social, llargament reivindicada pels sindicats majoritaris i les associacions veïnals, un àmbit de participació que inclou també la plataforma Stop Pujades.

En el moment de redactar aquest escrit no hi ha resultats concrets de la Taula. Els representants de les administracions implicades tenen com a principal argument la sostenibilitat econòmica dels comptes d'explotació. D'altra banda, les entitats socials compartim la necessitat de reduir el deute generat, però defensem un nou model de tarifació que inclogui bonificacions per als usuaris recurrents del transport i fer més accessibles els ajuts a les persones en situació d'atur. ■

Una exposició explicarà el moviment obrer a Catalunya en els darrers 50 anys

Aquell 20 de novembre del 1964, uns 300 enllaços sindicals i treballadors i treballadores de diferents sectors, acollits per mossèn Vidal a la parròquia barcelonesa de Sant Medir, celebraven una assemblea en la qual es va crear formalment la primera Comissió Obrera de Barcelona i es va aprovar una plataforma reivindicativa.

És en aquella reunió que s'ha convingut situar simbòlicament la fundació de CCOO de Catalunya i, per això, el primer dels actes previstos per a aquest 20 de novembre del 2014 serà la col·locació d'una placa a la façana dels locals de la parròquia del barri de Sants que va acollir l'assemblea. D'aquesta manera, aportem a la ciutat un lloc de memòria amb l'objectiu d'assenyalar i donar a conèixer l'espai on va tenir lloc un fet tan important per a la història del moviment obrer català com és la fundació de les Comissions Obreres de Catalunya.

Continuant la jornada, al voltant del migdia tindrà lloc la inauguració de l'exposició "CCOO: 50 anys d'història de Catalunya

El 20 de novembre s'inicien els actes de celebració dels 50 anys de CCOO de Catalunya

(1964-2014)" al Museu d'Història de Catalunya, on restarà allotjada al llarg de tres mesos. Amb aquesta exposició volem destacar el paper del sindicalisme confederal que representa CCOO en la construcció de la Catalunya actual, com ha influït en el passat i en el present, i com vol projectar-se en el futur.

L'exposició pretén explicar la història de la societat catalana en els darrers 50 anys a través de les experiències dels treballadors i treballadores del nostre país, de la seva vida dins i fora de l'empresa, de l'organització del moviment obrer, essencialment a Comissions Obreres, de manera que es pot percebre el protagonisme del sindicalisme en els avenços socials i laborals i quina és la seva contribució a la construcció del nostre país.

Acte institucional

El mateix dia 20 a la tarda, al teatre de L'Aliança del Poblenou, tindrà lloc un acte institucional que vol ser un reconeixement social i institucional al paper de CCOO de Catalunya durant aquests 50 anys. En aquest acte tindran una presència rellevant les persones que integren el Comitè del Cinquantenari, que són l'expressió de la diversitat del nostre sindicat, així com del passat, el present i el futur de l'organització.

A partir d'aquest punt de partida del 20 de novembre, es realitzaran activitats de manera descentralitzada a tot Catalunya durant els mesos posteriors fins a la celebració de la festa de l'1 de Maig del 2015, que marcarà la cloenda de les activitats commemoratives del nostre cinquantenari. ■

El sindicat rep la Creu de Sant Jordi

El passat dimarts 22 d'abril, una delegació de Comissions Obreres encapçalada per Joan Carles Gallego, secretari general del sindicat, va rebre la Creu de Sant Jordi en reconeixement a la tasca feta durant 50 anys pels homes i les dones de les CCOO a favor de la millora de les condicions laborals dels treballadors i treballadores i en la lluita per defensar els valors democràtics, nacionals i socials de la ciutadania de Catalunya.

Amb la Creu de Sant Jordi, CCOO de Catalunya es torna a reafirmar en el compromís de seguir defensant els drets laborals i socials dels treballadors i les treballadores de Catalunya, que durant quatre dècades l'han escollit com a primera força sindical tant en afiliació com en delegats i delegades a les empreses del país. ■

LA FRASE **Gabriel García Márquez (1927-2014), escriptor i periodista colombià, premi Nobel de Literatura**
“El día que la mierda tenga algún valor, los pobres nacerán sin culo.”

TROBADA

Diada del Treball Digne de CCOO de Catalunya

CCOO de Catalunya us convida a participar en la Diada del Treball Digne que el sindicat organitza i que tindrà lloc el proper 20 de setembre, a partir de les 11 del matí, al Parc Nou del Prat de Llobregat. La diada tindrà un caire reivindicatiu, però també festiu, i s'hi farà un homenatge a la fidelitat afiliativa amb el lliurament d'una insígnia de plata a diferents companys i companyes de les diverses organitzacions territorials i federatives, en reconeixement als 25 anys com a afiliat o afiliada. Qui vulgui podrà participar en les activitats esportives i els tallers infantils que s'organitzaran, però també gaudir d'una paella, a partir de les 2 del migdia. Per aquesta raó s'han editat uns bons d'ajut de 10 euros que trobareu als diferents locals del sindicat. Les properes edicions es faran de manera rotativa per les diferents unions intercomarcals de CCOO a la província de Barcelona. ■

SOLIDARITAT

Bon paper de l'equip de CCOO a la Trailwalker

El passat 26 i 27 d'abril, i organitzada per l'ONG Intermón Oxfam, es va realitzar la cursa solidària que, amb el nom de Trailwalker, té lloc des del 1981 per recaptar fons contra la pobresa i la injustícia. A la cursa de Girona d'aquest any (100 quilòmetres d'Olot a Sant Feliu de Guíxols), hi ha participat un equip de CCOO de Catalunya format pels companys Ignasi Casas, Fernando Gigante, Santiago Ginés i Rubén Gómez (amb Tomás Lou i Enrique Rodríguez de suport), que han finalitzat la cursa en unes 22 hores (el màxim eren 32) i fent un paper molt destacat. Per participar a la cursa, l'equip de CCOO de Catalunya ha recollit 1.673,5 euros, que aniran destinats a un projecte de canalització d'aigua a Etiòpia. Els membres de l'equip de CCOO volen donar públicament les gràcies a totes les persones que han contribuït a fer realitat aquest projecte solidari. ■

POLÍTICA SOCIAL

Colaboración con dos empresas de inserción profesional para discapacitados

En los últimos meses, distintas organizaciones de CCOO de Catalunya han trabajado sobre una propuesta que conllevará la asignación de recursos derivados de la LISMI (Ley de Integración Social del Minusválido), de la empresa Citicorp Customer Service, SL, y de Cofidis, a empresas de ayuda a la inserción profesional de personas discapacitadas.

De resultados de la coordinación del Área de Socioeconomía, la FSC y las secciones sindicales de Comfia-CCOO en las empresas, se planteó que los recursos se prestaran a entes que, aparte de su objeto social, tuvieran representación sindical. Finalmente, Ecom (implantada en toda Catalunya) y la Fundación Rubricatus (del Prat de Llobregat) han podido contar con una colaboración de 25.000 €, además de material informático, para seguir desarrollando sus proyectos de integración social. ■ **Ramón González**

SEGIS

Alfons López & Pepe Gálvez

222.000 nens en situació de pobresa atesos.

67.000 llocs de treball per a persones amb dificultats.

734.000 persones grans que participen anualment en els nostres tallers.

51.000 persones amb malalties avançades que han estat ateses.

18.000 habitatges de lloguer social lliurats.

3.780 joves becats per ampliar estudis a les millors universitats del món.

Olga Sanchiz Esteve,
clienta de CaixaBank

Tu fas una gran obra cada dia

Gràcies al suport de clients, empleats i voluntaris que han posat l'ànima per fer de l'Obra Social "la Caixa" l'obra social més gran del país, per setè any consecutiu destinem **500 milions d'euros** a ajudar els qui més ho necessiten.

Tot això, mitjançant iniciatives que lluiten contra l'exclusió i la pobresa, faciliten la integració laboral, promouen l'educació i acosten la cultura a tothom.

**Obra Social "la Caixa",
la primera obra social del país**

Obra Social "la Caixa"

L'ànima de "la Caixa"